

RP 41/2014 rd

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande av överenskommelsen med Ryssland om transport av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik och med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att riksdagen ska godkänna den i juni 2013 ingångna överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering om transport av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland samt lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen.

Överenskommelsens syfte är att säkerställa säkra transporter av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland. Genom överenskommelsen avslutas det avtalslösa tillståndet mellan Finland och Ryssland i fråga om transporter av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik. I överenskommelsen ingår bestämmelser om de viktigaste skyldigheterna hos

transportparterna vid transport av farligt gods, om allmänna transportbegränsningar och transportförbud för farligt gods samt om tillsyn över transporter. Överenskommelsen innehåller också ett bemyndigande med stöd av vilken kommunikationsministeriet och Ryska federationens transportministerium kan ingå en överenskommelse om det tekniska och operativa genomförandet.

Överenskommelsen träder i kraft 30 dagar efter mottagandet av den sista skriftliga underrättelsen om att parterna har slutfört de interna förfaranden som krävs för överenskommelsens ikraftträdande. Lagen om sättande i kraft av överenskommelsen avses träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet samtidigt som överenskommelsen träder i kraft för Finland.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÅN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
1.1 Bakgrund	3
1.2 Lagstiftning och praxis.....	3
1.3 Internationella överenskommelser och EU:s lagstiftning om järnvägstransporter av farligt gods	3
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	4
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	5
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	5
DETALJMOTIVERING	6
1 ÖVERENSKOMMELSENS INNEHÅLL OCH DESS FÖRHÅLLANDE TILL LAGSTIFTNINGEN I FINLAND.....	6
Kapitel 1 Allmänna bestämmelser	6
Kapitel II Skyldigheter hos parterna i transporten	8
Kapitel III Bestämmelser om transporten	10
Kapitel IV Slutbestämmelser	12
2 LAGFÖRSLAG	12
3 IKRAFTTRÄDANDE	13
4 BEHOVET AV RIKSDAGENS SAMTYCKE OCH BEHANDLINGSORDNING	14
4.1 Fördelningen av behörigheten mellan Europeiska unionen och medlemsstaterna.....	14
4.2 Behovet av riksdagens samtycke	14
4.3 Behandlingsordning	16
LAGFÖRSLAG	20
om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om transport av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland.....	20
FÖRDRAGSTEXT	21

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Bakgrund

När den år 1996 ingångna överenskommelsen om järnvägssamtrafik mellan Finland och Ryssland (FördrS 47–48/1997, nedan överenskommelsen om järnvägssamtrafik) trädde i kraft 1997 upphävdes de tidigare bestämmelserna om transport av farligt gods i järnvägstrafiken mellan Finland och Ryssland. Därefter har det inte funnits någon gällande överenskommelse mellan Finland och Ryssland om järnvägstransporter av farligt gods. Förhandlingar om en ny överenskommelse om transporter av farligt gods på järnväg har dock förts nästan sedan ikraftträdandet av överenskommelsen om järnvägssamtrafik. Förhandlingarna om överenskommelsen har varit svåra och tidskrävande bl.a. på grund av olikheterna i ländernas rättsordningar.

Utkastet till överenskommelse om transport av farligt gods som transporteras på järnväg har paraferats två gånger (åren 2010 och 2011). Om det senare utkastet meddelade Ryssland att det inte kan godkänna den paraferade överenskommelsen, eftersom den till formen var för teknisk för att vara ett fördrag. Därför blev man tvungen att ändra uppläggningsen av hela överenskommelsen. Under de fortsatta förhandlingarna 2012 krävde Ryssland dock att bilagan (del 1–7) till den paraferade överenskommelsen ska vara en separat helhet. Finland bekräftade då sin uppfattning om att Finland står i beredskap att underteckna det paraferade utkastet till överenskommelse eller alternativt att ingå en kompletterad överenskommelse där den s.k. del 1 är bilaga. Ryssland uppgav att det inte kan godkänna detta alternativ heller, då det vill att fördraget inte ska ha någon bilaga. Finland konstaterade att eftersom del 1 innehåller frågor som hör till området för lagstiftningen ska bestämmelser om dessa följaktligen fogas till överenskommelsen. Det är utifrån denna grund som parterna sedan förde intensiva förhandlingar så att den slutliga överenskommelsen kunde undertecknas i

Nådendal den 25 juni 2013. Samtidigt kom man överens om att som stöd för bilagan (ca 700 sidor) förhandla om en administrativ överenskommelse mellan ministerierna.

1.2 Lagstiftning och praxis

En stor del av det farliga gods som transporteras på järnväg i Finland överskrider den östra gränsen, och en stor del av transportererna utförs med rysk materiel. År 2012 transporterades i Finland på järnväg 5,14 miljoner ton farligt gods, varav andelen gods som överskred den östra gränsen var 2,22 miljoner ton. Av det farliga gods som transporteras på järnväg är merparten farligt gods som klassificeras som brännbara vätskor, såsom oljor och oljeprodukter samt flytande bränslen.

I Finland regleras transporter av farligt gods på järnväg av lagen om transport av farliga ämnen (719/1994). Lagens syfte är att förebygga och avvärja skador och risker som transport av farliga ämnen kan medföra för människor, miljön eller egendom. Lagen om transport av farliga ämnen kompletteras i fråga om järnvägstransporter av statsrådets förordning om transport av farliga ämnen på järnväg (195/2002) samt av kommunikationsministeriets förordning om transport av farliga ämnen på järnväg (370/2011). Kommunikationsministeriets förordning kommer att så snart som möjligt ersättas av föreskrifter meddelade av Trafiksäkerhetsverket i enlighet med den ändring i lagen om transport av farliga ämnen som trädde i kraft i januari 2014.

1.3 Internationella överenskommelser och EU:s lagstiftning om järnvägstransporter av farligt gods

Europeiska unionens bestämmelser om transport av farligt gods samt de internationella överenskommelserna om transport av farligt gods grundar sig på modellreglerna om transport av farligt gods av Förenta nationernas (FN) ekonomiska och sociala råd.

Bestämmelser om internationella järnvägstransporter av farligt gods ingår i konventionen om internationell järnvägstrafik (FördrS 52/2006, nedan COTIF) i vilken Finland är part. Bilaga C till COTIF-konventionen innehåller bestämmelser om järnvägstransporter av farligt gods, nedan RID-bestämmelserna, vilka i regel tillämpas på järnvägstransporter av farligt gods mellan Finland och andra länder som anslutit sig till COTIF-konventionen. Parterna i COTIF-konventionen är utöver länderna i västra Europa bl.a. Ukraina, Tunisien och Georgien.

Ryssland är part i COTIF-konventionen, men tillämpar inte RID-bestämmelserna, i enlighet med en förklaring som landet avgett enligt artikel 42. Däremot tillämpar Ryssland på internationella järnvägstransporter av farligt gods bestämmelserna i bilaga II i järnvägarnas samarbetsorgan OSJD:s överenskommelse om internationella frakttransporter på järnväg, nedan SMGS-konventionen. Till SMGS-konventionen har vissa länder i Östeuropa och Asien, såsom Ryssland och OSS-länderna, anslutit sig. Bestämmelserna i bilaga II till SMGS-konventionen har dock i stor utsträckning harmoniserats för att stämma överens med FN:s modellregler om transport av farligt gods samt COTIF-konventionens RID-bestämmelser.

Europaparlamentets och rådets direktiv om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (2008/68/EG), nedan direktivet om transport av farligt gods, sådant det senast har ändrats genom kommissionens direktiv 2012/45/EU, gäller transporter av farliga ämnen på vägar, järnvägar och inre vattenvägar. Genom direktivet har internationella överenskommelser som gäller transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar införlivats med Europeiska unionens lagstiftning. I bilaga II till direktivet ingår en hänvisning till RID-bestämmelserna. Direktivet tillämpas på transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar i medlemsstaterna och mellan dem. Direktivet syftar till att säkerställa en enhetlig tillämpning av harmoniserade säkerhetsregler i hela unionen, och också att säkerställa en hög säkerhetsnivå för nationella och internationella transporter. Enligt artikel 4 i direktivet om transport av farligt gods ska det vara tillåtet

att transportera farligt gods mellan medlemsstaterna och tredjeländer på villkor att kraven i RID iakttas, såvida inget annat anges i bilagorna till direktivet.

Genom direktivet om transport av farligt gods har behörigheten i frågor som gäller järnvägstransport av farligt gods övergått från medlemsländerna på Europeiska unionen. I avsnitt II.2.8 i bilaga II till direktivet ingår dock en övergångsbestämmelse, med stöd av vilken en medlemsstat får hålla i kraft och anta bestämmelser om järnvägstransport på de nationella territorierna av farligt gods från och till de länder som är medlemmar av OSJD. De berörda medlemsstaterna ska genom lämpliga åtgärder och förpliktelser säkerställa att säkerhetsnivån motsvarar den som föreskrivs i avsnitt II.1 i bilaga II. Härmed avses en säkerhetsnivå som motsvarar den som föreskrivs i RID-bestämmelserna. Kommissionen ska derrättas om sådana bestämmelser och kommissionen informerar om saken till de övriga medlemsstaterna. Med stöd av denna övergångsbestämmelse har Finland kunnat förhandla om och ingå överenskommelsen i fråga med Ryssland.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

Propositionen syftar till att sätta i kraft överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering om transport av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland och att därigenom avsluta det avtalslösa tillstånd som rått mellan länderna i fråga om järnvägstransporter av farligt gods. Genom den nya överenskommelsen ska säkerheten för internationella järnvägstransporter av farligt gods mellan länderna förbättras.

Överenskommelsen innehåller bestämmelser om skyldigheterna hos parterna i transporten, såsom avsändaren och transportföretaget. Enligt dessa skyldigheter ska transportverksamhet idkas på ett säkert sätt för att förebygga uppkomsten av farliga situationer, för att förhindra skador, personskador och miljöskador samt för att minska de skadliga följderna av eventuella olyckshändelser. Överenskommelsen innehåller också allmänna bestämmelser om den utbildning som

krävs av personer som deltar i transporter av farligt gods samt om arbetsgivarens skyldighet att säkerställa att de anställda har denna utbildning. I anslutning till järnvägstransporter av farligt gods ingår i överenskommelsen bestämmelser om ett allmänt transportförbud, om allmänna transportbegränsningar samt om tillsynen över transporter av farligt gods. Dessutom bemyndigas genom överenskommelsen kommunikationsministeriet att ingå en överenskommelse med Ryska federationens transportministerium om operativa och tekniska bestämmelser i anslutning till genomförandet av överenskommelsen, nedan överenskommelsen mellan ministerierna.

Propositionen innehåller ett förslag till en s.k. blankettlag, genom vilken de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen sätts i kraft.

3 Propositionens konsekvenser

För närvarande finns det ingen gällande överenskommelse mellan Finland och Ryssland om transporter av farligt gods i internationell järnvägstrafik. Jämfört med nuläget medför den nya överenskommelsen mellan länderna betydande förbättringar med tanke på helhetssäkerheten. Genom överenskommelsen underlättas tillsynen över transporter som överskrider gränsen mellan Finland och Ryssland när det finns en överenskommelse som innehåller bestämmelser om parternas ansvar och om transportvillkoren som är lättare att tolka. När ansvarsfördelningen fastställs klart i överenskommelsen, underlättas också verksamheten hos branschens aktörer, såsom operatörer och avsändare.

Genom överenskommelsen mellan Finland och Ryssland bemyndigas dessutom ministerierna att ingå sinsemellan en överenskommelse om tekniska och operativa bestämmelser. Avsikten är att i överenskommelsen mellan ministerierna införa bestämmelser bl.a. om transportbenämningar och andra detaljerade bestämmelser. Entydiga transportbenämningar som motsvarar gällande krav definierar transportvillkoren för en produkt, vilket underlättar iakttagandet av bestämmelserna i varje skede i transportkedjan. Det blir också lättare att övervaka överensstämmelsen

med kraven genom den nya överenskommelsen mellan ministerierna.

Målet med överenskommelsen mellan Finland och Ryssland är att trygga säkra transporter som inte äventyrar någons hälsa, säkerhet eller egendom eller miljön. Således har överenskommelsen indirekta positiva konsekvenser också för miljön.

Överenskommelsen har inga betydande konsekvenser för finska företag, eftersom de krav som uppställs i överenskommelsen i stor utsträckning motsvarar de krav som ingår i lagen om transport av farliga ämnen och i de bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen.

4 Beredningen av propositionen

Regeringspropositionen har beretts vid kommunikationsministeriet i samarbete med Trafiksäkerhetsverket. Trafikministern tillsatte den senaste delegationen för förhandlingarna om överenskommelsen den 26 november 2011. I delegationen ingick medlemmar och sakkunniga utöver från kommunikationsministeriet också från utrikesministeriet, Trafiksäkerhetsverket, Tullen, Öljyalan Keskusliitto ry, Kemianteollisuus KT ry samt från VR Group Ab.

Före undertecknandet begärdes utlåtanden om överenskommelsen av justitieministeriet, inrikesministeriet, utrikesministeriet, finansministeriet, Trafiksäkerhetsverket, Trafikverket, Tullen samt instanser som är företrädare i delegationen för ärenden angående transport av farliga ämnen, vilka är arbets- och näringsministeriet, miljöministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, försvarsministeriet, Säkerhets- och kemikalieverket, Teknisen Kaupan ja Palveluiden yhdistys ry, VR Group Ab, Strålsäkerhetscentralen, Rederierna i Finland rf, Finlands Speditörförbund rf, Kemianteollisuus KT ry, Öljyalan Keskusliitto ry, Suomen Kuljetus ja Logistiikka SKAL ry, Itella Logistics Oy och Auto- ja Kuljetusalan Työntekijäliitto AKT ry. I de avgivna utlåtandena förordande man undertecknande av överenskommelsen.

Eftersom det är fråga om en överenskommelse som Finland har kunnat ingå med stöd av ett bemyndigande i direktivet om transport av farligt gods och de bestämmelser i öve-

renskommelsen som hör till Finlands behörighet är obetydliga, kan ingåendet av överenskommelsen jämföras med ett ärende som ska beslutas i EU. Således inhämtades fullmakt för undertecknande av överenskommelsen med stöd av 93 § 2 mom. i grundlagen och 3 § 9 punkten i reglementet för statsrådet av statsrådets allmänna sammantående, som beviljade fullmakt för undertecknande den 23 maj 2013. Överenskommelsen undertecknades i Nådendal den 25 juni 2013.

Utlåtanden om utkastet till regeringsproposition begärdes av samma instanser som i samband med undertecknandet av överens-

kommelsen. I de utlåtanden som avgetts om propositionen understöddes godkännande av överenskommelsen och ansågs att överenskommelsen förbättrar säkerheten vid transport av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland. Vid färdigställandet av propositionen har de statsförfattningsrättsliga och traktaträttsliga observationer som gjorts av justitieministeriet och utrikesministeriet huvudsakligen beaktats.

Finland har den 31 december 2013 informerat Europeiska unionens kommission om överenskommelsen.

DETALJMOTIVERING

1 Överenskommelsens innehåll och dess förhållande till lagstiftningen i Finland

Kapitel 1 Allmänna bestämmelser

Artikel 1. *Föremålet för överenskommelsen.* Genom överenskommelsen regleras transporter av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland. Enligt punkt 2 ska parterna samarbeta och lämna varandra det stöd som behövs vid ordnande och utvecklande av transporter av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland.

Artikel 2. *Termer.* I artikeln definieras de viktigaste begrepp som används i överenskommelsen.

Enligt artikeln avses med transport transport av farligt gods på järnväg mellan järnvägsstationer som finns på Republiken Finlands och Ryska federationens territorier med en fraktsedel som utfärdats för hela transportrutten.

Enligt artikeln avses med transportföretag varje transportföretag enligt den tillämpliga lagstiftningen som deltar i transporter av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland i enlighet med villkoren i överenskommelsen i fråga och som i enlighet med ett transportavtal har åtagit sig att transportera farligt gods som det anförtrots av avsändaren från en avgångsort

till en destinationsort, samt att överlämna det farliga godset till en person som är berättigad att erhålla det, dvs. mottagaren.

I överenskommelsen avses med avsändare en fysisk eller juridisk person som har avlämnat godset för transport och som har antecknats i fraktsedeln som godsets avsändare.

Med sändning avses sådant farligt gods eller godsparti som upptagits för transport genom en enda fraktsedel.

Med överenskommelse mellan parternas behöriga myndigheter avses en överenskommelse mellan ministerierna som grundar sig på det bemyndigande som ingår i artikel 5 i överenskommelsen.

I överenskommelsen definieras fraktsedel som ett dokument som används i direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland.

I överenskommelsen avses med järnvägs-vagn järnvägsgodsvagnar av alla typer.

I överenskommelsen avses med tillämplig lagstiftning den helhet av författningar som gäller i en partsstat. Termen följer delvis av EU-rätten och omfattar i Finland bl.a. EU-förordningarna, vilka i Finland är direkt tillämpliga utan nationellt genomförande.

Definitionen på tank omfattar i överenskommelsen tanken och dess bruksanordningar och strukturella utrustning. Definitionen motsvarar den motsvarande definitionen i SMGS-konventionen.

Med besiktningsorgan avses i överenskommelsen självständiga besiktnings- och testningsorgan som Finland och Ryssland erkänt i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen. Definitionen motsvarar den motsvarande definitionen i SMGS-konventionen.

I överenskommelsen avses med behörig myndighet en myndighet i Finland eller Ryssland som bemyndigats i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen.

Med farligt gods avses ämnen eller produkter som under transport, lastnings- och lossningsarbeten och vid förvaring kan orsaka explosion, eldsvåda, skador på tekniska anläggningar eller annan last samt orsaka död, skador, förgiftning, brandskada, utsättning för strålning eller insjuknande för människor och djur eller en miljöskada.

I överenskommelsen avses med tillsynsmyndighet en myndighet i Finland eller Ryssland som ansvarar för tillsynen över transport av farligt gods i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen.

I artikel 2 definieras mottagare som en fysisk eller juridisk person som i fraktsedelns angett vara det farliga godsets mottagare.

I överenskommelsen avses med överenskommelsen om samtrafik överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om direkt internationell järnvägstrafik. Den överenskommelse som nu är i kraft är överenskommelsen om järnvägssamtrafik. Finland och Ryssland har dock förhandlat om en ny överenskommelse om direkt internationell järnvägstrafik som avses bli undertecknad så snart som möjligt. Den nya överenskommelsen upphäver överenskommelsen om järnvägssamtrafik när den träder i kraft.

Artikel 3. Överenskommelsens syfte och tillämpningsområde. Överenskommelsens syfte är att säkerställa säkra transporter av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland. Liksom det har konstaterats tidigare, finns det för närvarande ingen gällande överenskommelse mellan Finland och Ryssland om transporter av farligt gods i järnvägstrafiken mellan Finland och Ryssland.

Vid transport av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland ska enligt punkt 2 bestämmelserna i denna överenskommelse och i den överens-

kommelse som parternas behöriga myndigheter ingår iakttas. Med den sistnämnda överenskommelsen avses överenskommelsen mellan ministerierna enligt artikel 5 vilken innehåller operativa och tekniska bestämmelser och krav. Dessa bestämmelser tillämpas också på järnvägstransporter av farligt gods som transitogods.

Enligt punkt 3 ska till den del som överenskommelsen i fråga eller överenskommelsen mellan ministerierna inte tillämpas på järnvägstransport av farligt gods andra internationella överenskommelser som gäller direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland tillämpas. En sådan överenskommelse är i synnerhet överenskommelsen om järnvägssamtrafik mellan Finland och Ryssland. Liksom det har konstaterats ovan har Finland och Ryssland förhandlat om en ny överenskommelse om direkt internationell järnvägstrafik, vilken avses bli undertecknad så snart som möjligt. Den nya överenskommelsen upphäver överenskommelsen om järnvägssamtrafik när den träder i kraft.

Artikel 4. Parternas behöriga myndigheter. Den behöriga myndighet som i Finland svarar för överenskommelsens fullgörande är kommunikationsministeriet och i Ryssland Ryska federationens transportministerium. Om de behöriga myndigheterna ändras, ska parterna på diplomatisk väg underrätta varandra om detta.

Artikel 5. Bemyndigande. Artikelns innehåller ett bemyndigande avseende delegering av behörigheten att ingå fördrag, med stöd av vilken kommunikationsministeriet och Ryska federationens transportministerium kan ingå en överenskommelse om genomförandet av överenskommelsen. I överenskommelsen mellan ministerierna får endast införas operativa och tekniska bestämmelser som begränsar sig till tillämpningsområdet för den ifrågavarande överenskommelsen. Bestämmelsen i punkten är ett allmänt bemyndigande som också begränsar innehållet i överenskommelsens andra bemyndigandebestämmelser som gäller delegering av behörighet att ingå fördrag.

I punkt 2 ingår en förteckning över saker som ministerierna kan avtala om. Bestämmelserna i överenskommelsen mellan ministerierna kan bl.a. gälla utbildningen hos per-

soner som deltar i transporter av farligt gods, skyldigheter hos transportparterna avseende säkerheten, iakttagande av säkerhetsföreskrifter och krav gällande förpackningar, tankar och transport av bulklast. Avsikten är att överenskommelsen mellan ministerierna ska grunda sig på bestämmelserna i bilaga II till SMGS-konventionen från år 2009, vilka i stor utsträckning motsvarar RID-bestämmelserna från 2009 vilka tillämpas i EU-länderna. Härefter uppdateras överenskommelsen mellan ministerierna vid behov i enlighet med ändringarna i bilaga II till SMGS-konventionen. Bilaga II till SMGS-konventionen ändras vartannat år.

Artikel 6. Särdrag för tillämpningen. Enligt artikeln förbehåller sig vardera parten rätten att begränsa eller förbjuda, av andra skäl än skäl som hänför sig till transporternas säkerhet, införsel till sitt eget territorium av farligt gods som faller under enskilda be-
teckningar.

Enligt punkt 2 får parternas behöriga myndigheter, dvs. ministerierna, utfärda föreskrifter om genomförandet av transportbestämmelser i andra internationella överenskommelser gällande kombinerade transporter av farligt gods. Syftet med punkten är att göra det möjligt att genom överenskommelsen mellan ministerierna enligt artikel 5 komma överens om genomförandet av transportbestämmelser i internationella överenskommelser som gäller kombinerade transporter. Avsikten är att i överenskommelsen mellan ministerierna i enlighet med bilaga II till SMGS-konventionen komma överens t.ex. om att det vid sådana transporter där det i transportkedjan ingår sjö- eller lufttransport under vissa villkor kan upptas för transport kollin, contrainrar, UN-tankar och tankcontainrar som inte helt uppfyller förpackningskraven i bilagan till överenskommelsen mellan ministerierna, men som uppfyller kraven i bestämmelser om sjötransport (IMDG) eller lufttransport (ICAO-TI) av farligt gods.

Artikel 7. Undantag från överenskommelsen. Enligt punkt 1 får parternas behöriga myndigheter komma överens om vissa dispenser och avvikelser från överenskommelsen. Sådana dispenser och avvikelser som hänför sig till transporthändelsens natur eller till militära sändningar kan under vissa förut-

sättningar bl.a. gälla transporter som räddningstjänster utför i räddningsuppdrag samt vissa explosiva ämnen och märkning och lastning av dem när de används som försvars- och militärmateriel.

I punkt 2 ingår dessutom ett bemyndigande med stöd av vilket parternas behöriga myndigheter får komma överens om vissa tekniska bestämmelser i anslutning till dispenser eller partiella dispenser. Dessa tekniska föreskrifter kan gälla bl.a. transport av gaser, flytande bränsle och litiumbatterier. Med stöd av punkten avser man komma överens t.ex. om dispenser som gäller bränsle i bränsletanken på ett fordon som transporteras på järnväg eller det bränsle eller den gas som ingår i en specialanläggning på ett sådant fordon, såsom kylvätska eller kylanordning.

Artikel 8. Överlämnande och returnering av vagnar. Enligt artikeln överlämnar transportföretaget järnvägsvagnar som lastats med farligt gods till ett annat transportföretag och tar emot järnvägsvagnar av ett annat transportföretag genom iakttagande av bestämmelserna i överenskommelsen i fråga, i överenskommelsen mellan ministerierna och bestämmelserna i den tillämpliga nationella lagstiftningen. Enligt punkt 2 får sådana järnvägsvagnar som transporterar farligt gods och som inte motsvarar bestämmelserna i överenskommelsen i fråga eller i överenskommelsen mellan ministerierna returneras.

Kapitel II **Skyldigheter hos parterna i transporten**

Artikel 9. Allmänna skyldigheter hos parterna i transporten. Artikeln innehåller bestämmelser om allmänna skyldigheter hos parterna i transporten, såsom hos avsändaren, mottagaren samt transportföretaget. Enligt artikeln ska nödvändig omsorgsfullhet och försiktighet iaktas vid transporter av farligt gods och i annan verksamhet som hänför sig till dem med hänsyn tagen till det transporterade godsets slag och mängd för att undvika tillbud och för att förebygga skador, personskador samt miljöskador. Parterna i transporten ska vid lastning, lossning och mottagande för transport av farligt gods, vid sammansättning av ett godståg och vid kontroll av vagnar och containrar iaktta bestämmelserna i

den tillämpliga nationella lagstiftningen. Bestämmelser om allmänna skyldigheter hos parterna i transporten ingår i 7 § i lagen om transport av farliga ämnen. I punkt 3 åläggs parterna i transporten att vidta vederbörliga säkerhetsåtgärder för att förebygga uppkomsten av tillbud.

I punkt 4 bestäms om skyldigheten att utan dröjsmål meddela de ansvariga myndigheterna om ett tillbud och att lämna dessa myndigheter de uppgifter som behövs för att undvika skadliga konsekvenser.

Punkt 5 innehåller en allmän skyldighet att förse transportmedlet med vederbörliga anläggningar eller att skydda transportmedlet på något annat sätt för att förhindra stölder av farligt gods eller annat uppsåtligt missbruk. I Finland ingår i 11 d 2 mom. i lagen om transport av farliga ämnen en motsvarande skyldighet att säkra transporten.

Artikel 10. Avsändarens skyldigheter. Enligt punkt 1 får avsändaren för transport endast överlämna sådant farligt gods som uppfyller kraven i överenskommelsen i fråga och i överenskommelsen mellan ministerierna. Avsändaren ansvarar för att det farliga godsets namn, klass och andra uppgifter som behövs antecknas korrekt i fraktsedlarna. I Finland ingår en motsvarande bestämmelse i 8 § i lagen om transport av farliga ämnen. I punkt 2 ingår bestämmelser om avsändarens skyldigheter. Avsändaren ska bl.a. säkerställa att det farliga godset har klassificerats i enlighet med de krav som ministerierna har kommit överens om och att det är tillåtet att transportera dem på järnväg.

Om avsändaren använder andra tjänsteleverantörers tjänster, ska denne enligt punkt 3 säkerställa att tjänsteleverantörerna uppfyller de krav som ställs på avsändaren. I punkt 4 åläggs avsändaren meddela tredje parter skriftligen om de farliga ämnen som sändningen innehåller och ge dem alla dokument om de handlar på avsändarens vägnar.

Om avsändaren försummar sina skyldigheter, ansvarar denne enligt punkt 5 för alla skador som uppstår av dessa orsaker i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen.

I punkt 6 bemyndigas parternas behöriga myndigheter att komma överens om vissa närmare tekniska föreskrifter avseende avsändarens skyldigheter.

Artikel 11. Transportföretagets skyldigheter. I punkt 1 ingår bestämmelser om saker som transportföretaget ska säkerställa vid mottagande av farligt gods för transport och under transporten. Med stöd av punkten ska transportföretaget bl.a. säkerställa att transport av det farliga gods som överlämnats för transport inte är förbjuden och att de uppgifter som antecknats i den fraktsedel som gäller godset motsvarar kraven i överenskommelsen mellan ministerierna. Om transportföretaget upptäcker försummelser gällande dessa frågor, får det inte uppta sändningen för transport. Om det däremot under transporten framkommer en försumelse som äventyrar transportens säkerhet, ska transporten enligt punkt 3 avbrytas. Då ska transportföretaget iaktta bestämmelserna i överenskommelsen i fråga, i den överenskommelse som ministerierna ingått samt i den tillämpliga lagstiftningen. I Finland ingår bestämmelser om avbrytande i 14 § i lagen om transport av farliga ämnen samt i 25 § i statsrådets förordningen om transport av farliga ämnen på järnväg. Med stöd av 14 § i lagen om transport av farliga ämnen ska när en transport avbryts beaktas de faror som avbrytandet orsakar, möjligheten att placera den sändning som transporteras och andra krav som gäller den allmänna säkerheten. Närmare bestämmelser om avbrytande av transporter ingår i 25 § i statsrådets förordning om transport av farliga ämnen på järnväg.

Enligt punkt 4 ska transportföretaget granska att den vagn som ska användas är lämplig för transport av farligt gods. Transportföretaget är enligt punkt 5 endast skyldig att utföra en yttre granskning av godsets hölje eller förpackning i sådana situationer där lastningen utförs med transportföretagets eller avsändarens redskap vid närvaro av en representant för transportföretaget.

Artikel 12. Mottagarens skyldigheter. Enligt artikeln får mottagaren inte vägra ta emot en sändning förutom av tvingande skäl. Efter lossning av lasten ska denne också säkerställa att de krav gällande mottagaren som ställs i överenskommelsen mellan ministerierna har uppfyllts. Om mottagaren använder andra tjänsteleverantörers tjänster, ska denne sä-

kerställa att tjänsteleverantörerna uppfyller de krav som ställs på mottagaren.

I punkt 3 ingår ett bemyndigande med stöd av vilket parternas behöriga myndigheter får komma överens om vissa närmare tekniska bestämmelser gällande mottagarens skyldigheter. Sådana närmare tekniska bestämmelser kan hänföra sig bl.a. till rengöring av vagnar och containrar.

Artikel 13. Utbildning av personer som deltar i transporter av farligt gods. Enligt punkt 1 ska personal som deltar i transporter av farligt gods inneha den utbildning som behövs för att säkerställa säkerheten för transporten och en periodiskt återkommande kompletterande utbildning i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen. I Finland ingår bestämmelser om den utbildning som krävs av personal som utför uppgifter i anslutning till transporter av farligt gods i 11 § i lagen om transport av farliga ämnen och i 31 § i statsrådets förordning om transport av farliga ämnen på järnväg.

I punkt 2 bestäms om arbetsgivarens skyldighet att säkerställa att arbetstagarna har den utbildning som krävs. Arbetsgivaren ska på begäran till tillsynsmyndigheten visa upp uppgifter som gäller arbetstagarnas utbildning och behörighet för att säkerställa att arbetstagarens utbildning och behörighet motsvarar arbetsuppgifterna. Bestämmelserna motsvarar 11 § 3 mom. i lagen om transport av farliga ämnen.

Enligt punkt 3 ska uppgifterna om arbetstagarnas utbildning lagras i enlighet med kraven i den tillämpliga nationella lagstiftningen. I 11 § 4 mom. i lagen om transport av farliga ämnen förutsätts att arbetsgivaren bevarar uppgifterna om utbildningen i tre år efter den senast genomgångna godkända utbildningen.

Kapitel III Bestämmelser om transporten

Artikel 14. Dokumentation om transporten. Enligt artikeln ska fraktsedeln och de handlingar som fogats till den innehålla de viktigaste uppgifterna om det farliga gods som transporteras. Dessa uppgifter förutsätts för att säkerställa korrekt hantering av godset samt i händelse av en olycka eller ett tillbud. Genom en överenskommelse mellan ministe-

rierna får parternas behöriga myndigheter dock komma överens om ämnesspecifika och andra detaljerade undantag för små mängder farligt gods vars transport endast kan orsaka obetydlig fara för människor, miljön eller egendom. Till sitt innehåll motsvarar artikeln 11 c § 1 mom. i lagen om transport av farliga ämnen.

Artikel 15. Skyddsplan. Enligt artikeln ska vid transport av farligt gods som kan orsaka stor fara för människor, miljön eller egendom transportparterna ha en skyddsplan, om den tillämpliga nationella lagstiftningen det kräver. I 11 d § 1 mom. i lagen om transport av farliga ämnen förutsätts att det finns en skyddsplan i de nämnda situationerna. Närmare bestämmelser om innehållet i skyddsplanen ingår i 32 a § i statsrådets förordning om transport av farliga ämnen på järnväg. Enligt punkt 2 ska skyddsplanen innehålla åtgärder för förhindrande av olagligt tillträde, stöld av farligt gods och uppsåtligt missbruk.

Artikel 16. Behöriga myndigheter och bemyndigade organisationer. I artikeln åläggs överenskommelsens parter skyldigheten att meddela varandra de enligt den nationella lagstiftningen behöriga myndigheterna och bemyndigade organisationerna i frågor som gäller transport av farligt gods. I fråga om Finland är behöriga myndigheter enligt 6 § i lagen om transport av farliga ämnen och 28 § i statsrådets förordning om transport av farliga ämnen på järnväg bl.a. Trafiksäkerhetsverket, Tullen, gränsbevakningsväsendet, Säkerhets- och kemikalieverket, samt Strålsäkerhetscentralen, var och en inom sitt respektive ansvarsområde. Bemyndigade organisationer är bl.a. de i 13 c § i lagen om transport av farliga ämnen avsedda besiktningsorganen, vilka har rätt att utföra uppgifter som förutsätts för att påvisa att förpackningar och tankar som används i transporter av farligt gods stämmer överens med kraven.

Artikel 17. Överensstämmelse av höljen, förpackningar och tankar. Enligt artikeln ska ett hölje, en förpackning och en tank som används för transporter av farligt gods tillverkas, kontrolleras och märkas samt användas så att det inte äventyrar någons hälsa, säkerhet, egendom eller miljön. I Finland ingår en motsvarande bestämmelse i 13 a § i lagen om transport av farliga ämnen. Genom överens-

kommelsen mellan ministerierna får överenskommas om tekniska krav för höljen, förpackningar och tankar. Parterna erkänner ömsesidigt de kontroller av höljen, förpackningar och tankar som den andra partens besiktningsorgan utfört.

Artikel 18. *Allmänt transportförbud.* I artikeln förbjuds transport av farligt gods, om det farliga godset inte har klassificerats, förpackats eller märkts i enlighet med kraven i denna överenskommelse och i överenskommelsen mellan ministerierna eller om de dokument som krävs inte har lämnats om det eller om höljen, förpackningar eller tankar som är avsedda för transport av det farliga godset har skadats. En transport ska utan dröjsmål avbrytas om en sådan brist eller försummelse konstateras som kan äventyra transportens säkerhet. Transporten får fortsätta först när bristen eller försummelsen har avhjälpits. Punkt 3 innehåller ett bemyndigande med stöd av vilket det genom en överenskommelse mellan ministerierna kan avtalas om mer detaljerade bestämmelser gällande avbrytande och fortsättande av transporten.

Artikel 19. *Allmänna transportbegränsningar.* I punkt 1 ingår bestämmelser om allmänna transportbegränsningar, enligt vilka farligt gods inte får transporteras om transporten på grund av ämnets egenskaper skulle orsaka fara för människors hälsa, miljö eller egendom som inte kan avväjas genom förpackningsåtgärder eller andra särskilda åtgärder. Till sitt innehåll motsvarar bestämmelsen 14 a § 1 mom. i lagen om transport av farliga ämnen.

Enligt punkt 2 ska transport av radioaktivt eller annat farligt gods utföras med ett på förhand inhämtat undantagstillstånd, om detta krävs enligt den tillämpliga nationella lagstiftningen. Enligt 14 a § 2 mom. ska för transport av radioaktiva ämnen och andra farliga ämnen ett transportgodkännande eller en dispens inhämtas på förhand, om transporten medför synnerligen allvarlig fara för människor, miljön eller egendom.

Artikel 20. *Tillsyn över transporter av farligt gods.* Enligt punkt 1 får tillsynsmyndigheterna på sin egen stats territorium kontrollera om transporter av farligt gods uppfyller de bestämmelser som utfärdats för dem. Kontrollerna ska utföras så att personer,

egendom eller miljön inte äventyras eller att järnvägstrafiken inte i betydande grad störs. I punkt 2 åläggs parterna i transporten skyldigheten att på begäran av tillsynsmyndigheten utan dröjsmål lämna de uppgifter som behövs för kontrollen. Parter i transporter av farligt gods ska också ge en representant för den tillsynsmyndighet på vars territorium en kontroll utförs möjlighet till tillträde till vagnar och containrar i kontrollsyfte.

Artikel 21. *Förbud och begränsningar som införts av tillsynsmyndigheten.* Tillsynsmyndigheten har enligt punkt 1 rätt att inom sitt ansvarsområde förbjuda mottagande av farligt gods för transport samt transport av farligt gods om det inte uppfyller överenskommelsens bestämmelser eller de bestämmelser som ingår i överenskommelsen mellan ministerierna. I undantagsfall får tillsynsmyndigheten utfärda ett föreläggande till transportföretaget att omlasta eller lossa en vagn på ett särskilt område.

Om tillsynsmyndigheterna observerar att den ifrågavarande överenskommelsen eller överenskommelsen mellan ministerierna inte har iakttagits, kan de enligt punkt 2 förbjuda sändningen eller avbryta transporten tills konstaterade brister har avhjälpits eller de kan fastställa andra behövliga åtgärder. Enligt punkt 3 ska tillsynsmyndigheten meddela avsändaren eller dennes representant om orsakerna till transportförbudet. Då ska avsändaren eller dennes representant utan dröjsmål ta godset i besittning.

Om avsändaren eller dennes representant inte nås eller om avsändaren eller dennes representant inte inom den tid som tillsynsmyndigheten utsatt har tagit emot godset eller överlämnat det till någon som har rätt att ha godset i sin besittning, eller om kostnaderna för vården av godset överstiger dess värde, ska enligt punkt 4 i fråga om godset förfaras i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen. I 15 § i lagen om transport av farliga ämnen ingår bestämmelser om situationer som avses i artikeln. Enligt 3 mom. kan finska staten i de nämnda situationerna lösa in godset. Om staten inte löser in godset, har tillsynsmyndigheten rätt att beroende på omständigheterna sälja eller förstöra godset. Närmare bestämmelser om försäljning och förstöring ingår i 15 § 4 och 5 mom.

Kapitel IV Slutbestämmelser

Artikel 22. *Meddelande om ändrad lagstiftning.* Artikeln innehåller en skyldighet att meddela den andra partens behöriga myndigheter, om ändringar i den nationella lagstiftning som gäller järnvägstransport av farligt gods.

Artikel 23. *Anmälan om hinder.* Enligt artikeln ska parternas behöriga myndigheter utan dröjsmål underrätta varandra om hinder som framgår vid transporter av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland via övergångsställena vid riksgränsen mellan Finland och Ryssland samt vid behov vidta gemensamma åtgärder för att röja sådana hinder.

Artikel 24. *Eventuella meningsskiljaktigheter och motstridigheter.* Enligt artikeln ska meningsskiljaktigheter mellan parterna som uppstår av fullgörandet av överenskommelsen avgöras genom förhandlingar mellan de behöriga myndigheterna. De meningsskiljaktigheter som inte kan avgöras på detta sätt, ska avgöras genom förhandlingar på diplomatisk väg. Om det finns motstridigheter mellan den ifrågavarande överenskommelsen och överenskommelsen mellan ministerierna, ska den förstnämnda överenskommelsen tillämpas.

Artikel 25. *Regelbundet samarbete.* Artikeln innehåller bestämmelser om beredningen av ändringar i överenskommelsen och i överenskommelsen mellan ministerierna och om regelbundet samarbete mellan parterna för genomförandet och tillämpningen av överenskommelserna.

Artikel 26. *Ändring av överenskommelsen.* Ändringar i och tillägg till överenskommelsen är tillåtna. Om dessa upprättas separata protokoll.

Artikel 27. *Överenskommelsens ikraftträdande och giltighetstid.* Artikeln innehåller en sedvanlig slutbestämmelse om överenskommelsens ikraftträdande. Överenskommelsen träder i kraft 30 dagar efter mottagandet av den sista skriftliga underrättelse om att parterna har slutfört de interna förfaranden som krävs för överenskommelsens ikraftträdande. Ryssland har genom en not av den 6 september 2013 meddelat att Ryssland

har slutfört de interna förfaranden som krävs för överenskommelsens ikraftträdande.

Artikel 28. *Övergångsbestämmelse.* Punkt 1 innehåller en allmän övergångsbestämmelse, enligt vilken järnvägsvagnar som är i bruk på någondera partens territorium vid tidpunkten för överenskommelsens ikraftträdande ska godkännas under högst tre år från dagen för ikraftträdandet av överenskommelsen, trots att deras struktur och anläggningar inte till fullo motsvarar de krav som ingår i överenskommelsen mellan ministerierna. I punkt 2 bemyndigas parternas behöriga myndigheter att komma överens om övergångsbestämmelser som gäller tekniska detaljer för tankar, förpackningar och transport av bulklast, och som inte äventyrar transportsäkerheten. I fråga om dessa tekniska detaljer kan ministerierna således komma överens om övergångsperioder som avviker från de allmänna övergångsperioderna. Avsikten är att i de tekniska detaljerade övergångsbestämmelserna tillåta lösningar som avviker från bestämmelserna i strukturen eller tilläggsutrustningen på tankar och övrig materiel som används vid transporter. T.ex. i vissa fall ska det förutsättas att en tankvagn förses med de anordningar som krävs senast vid en viss tidpunkt.

Artikel 29. *Upphörande av överenskommelsens giltighet.* Vardera parten kan upphäva överenskommelsen genom en skriftlig underrättelse till den andra parten på diplomatisk väg. Överenskommelsen upphör att gälla 12 månader efter den dag då den andra parten har mottagit en sådan underrättelse eller vid en senare tidpunkt som anges i underrättelsen.

Artikel 30. *Samband med andra internationella överenskommelser.* Överenskommelsen påverkar inte parternas rättigheter eller skyldigheter enligt andra internationella överenskommelser som de är parter i, och inte heller deras rättigheter och skyldigheter som följer av medlemskap i internationella organisationer.

2 Lagförslag

1 §. Genom bestämmelsen i 1 § ska de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen sättas i kraft. Bestämmelserna som hör till området för lagstiftningen specificeras nedan i avsnittet om behovet av riksdagens samtycke.

2 §. I 2 § i lagförslaget ska kommunikationsministeriet bemyndigas att med Ryska federationens transportministerium ingå den överenskommelse gällande genomförandet som avses i artikel 5 i överenskommelsen i fråga. I överenskommelsen kan endast införas operativa och tekniska bestämmelser som gäller t.ex. utbildningen hos personer som deltar i transporter av farligt gods och skyldigheter som gäller säkerheten hos parterna i transporten. Bestämmelserna ska begränsa sig till huvudöverenskommelsens tillämpningsområde. En överenskommelse som ingåtts med stöd av delegerad behörighet att ingå fördrag ska i enlighet med 80 och 95 § i grundlagen sättas i kraft genom förordning av statsrådet.

3 §. Om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som inte hör till området för lagstiftningen och om ikraftträdandet av lagen ska föreskrivas genom förordning av statsrådet. Lagen avses träda i kraft samtidigt som överenskommelsen träder i kraft internationellt för Finland.

3 Ikraftträdande

Enligt artikel 27.2 träder överenskommelsen i kraft 30 dagar efter mottagandet på diplomatisk väg av den sista skriftliga underrättelse om att parterna har slutfört de interna förfaranden som krävs för överenskommelsens ikraftträdande. Ryssland har genom en not av den 6 september 2013 meddelat att Ryssland har slutfört de interna förfaranden som krävs för överenskommelsens ikraftträdande. Således träder överenskommelsen i kraft 30 dagar efter det att Ryssland har mottagit en motsvarande underrättelse av Finland efter att Finland godkänt överenskommelsen.

Lagen om sättande i kraft av överenskommelsen avses träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet samtidigt som överenskommelsen träder i kraft för Finland.

Överenskommelsen i fråga avses bli publicerad i Finlands fördragsserie i enlighet med 8 § i lagen om Finlands författningssamling (188/2000).

Enligt 9 § i lagen om Finlands författningssamling kan statsrådet eller det behöriga ministeriet av särskilda skäl besluta att något annat fördrag än ett sådant som har godkänts av riksdagen eller som kräver riksdagens godkännande inte ska publiceras i fördragsserien, om fördragsbestämmelserna har liten allmän betydelse, eller om det inte är nödvändigt att i Finland utfärda en separat författning för att sätta fördragsbestämmelserna i kraft. Vid tolkningen av om en överenskommelse har liten allmän betydelse ska 9 § bedömas strikt både med tanke på kvaliteten av de skyldigheter som ingår i överenskommelsen och med tanke på överenskommelsens tekniska karaktär (GrUU 1/2000 rd). Det förutsätts också att det ska finnas särskilda orsaker att inte publicera en överenskommelse, vilket t.ex. kan anses föreligga när bestämmelserna i överenskommelsen är osedvanligt detaljerade i tekniskt hänseende eller när det finns ett exceptionellt antal sådana bestämmelser. Överenskommelsen mellan ministerierna är till sin natur mycket teknisk och dess bilagor kommer att omfatta ca 800 sidor. På grund av den tekniska detaljrikedomen och omfattningen av överenskommelsen mellan ministerierna föreligger särskilda skäl att inte publicera överenskommelsen. Man kan också anse att bestämmelserna i överenskommelsen har liten allmän betydelse, eftersom de endast gäller en klart avgränsad målgrupp och är mycket tekniska. Avsikten är därför att inte publicera överenskommelsen mellan ministerierna i författningssamlingens fördragsserie och att i samband med förordningen om sättande i kraft av överenskommelsen endast publicera en i 9 § i lagen om Finlands författningssamling avsett meddelande om att överenskommelsen mellan ministerierna finns till påseende och kan erhållas på Trafiksäkerhetsverkets webbplats samt vid Trafiksäkerhetsverket som också ger uppgifter om den på finska och svenska.

Överenskommelsen mellan Ryssland och Finland gäller spårbunden trafik, vilken enligt 18 § 21 punkten i självstyrelselagen för

Åland (1144/1991) hör till landskapets lagstiftningsbehörighet. För att bestämmelserna ska träda i kraft även i landskapet Åland ska lagtinget därmed i enlighet med 59 § 1 mom. i självstyrelselagen ge sitt bifall till det lagförslag om sättande i kraft av överenskommelsen som ingår i propositionen.

4 Behovet av riksdagens samtycke och behandlingsordning

4.1 Fördelningen av behörigheten mellan Europeiska unionen och medlemsstaterna

Liksom det konstateras ovan i detaljmotiveringen har i fråga om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar direktivet om transport av farligt gods utfärdats genom vilket järnvägstransporter av farligt gods i huvudsak har överförts till EU:s behörighet. Genom direktivet om transport av farligt gods har behörigheten i fråga om RID-bestämmelserna således övergått på Europeiska unionen. Överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om transport av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik grundar sig på bilaga II till SMGS-konventionen, vilken i stor utsträckning motsvarar RID-bestämmelserna. Därför hör bestämmelserna i överenskommelsen mellan Finland och Ryssland snär som på några undantag till Europeiska unionens behörighet. Artikel 8.2, i vilken ingår en bestämmelse om returnering av järnvägsvagnar som transporterar farligt gods, hör till Finlands behörighet. Till Finlands behörighet hör också artiklarna 5, 7 och 14, artikel 6.2, artikel 10.6, artikel 12.3, artikel 17.1 och artikel 18.3 till den del som kommunikationsministeriet där bemyndigas att avtala med Ryska federationens transportministerium om vissa tekniska frågor som hänför sig till genomförandet av överenskommelsen. I övrigt hör bestämmelserna i överenskommelsen till EU:s behörighet.

I avsnitt II.2.8 i bilaga II till direktivet om transport av farligt gods ingår dock en övergångsbestämmelse, med stöd av vilken en medlemsstat får behålla och anta bestämmelser om transport med järnväg på de nationella territorierna av farligt gods från och till de

länder som är medlemmar av OSJD. De berörda medlemsstaterna ska genom lämpliga åtgärder och förpliktelser säkerställa att säkerhetsnivån motsvarar den som föreskrivs i avsnitt II.1 i bilaga II, dvs. en säkerhetsnivå som motsvarar den som föreskrivs i RID-bestämmelserna.

På grundval av den befogenhet som ingår i direktivet om transport av farligt gods kan en medlemsstat förhandla och ingå avtal med ett tredjeland som är part i OSJD i eget namn också till den del som unionen har behörigheten i ärendet i fråga. Till denna del är det fråga om ett förfarande där behörigheten att förhandla och ingå en överenskommelse på sätt och vis har returnerats till medlemsstaterna. I sådana fall är det inte fråga om ett traditionellt blandat avtal med bestämmelser som både hör till medlemsstatens och till Europeiska unionens behörighet och i vilka både unionen och dess medlemsstater är parter. Det är inte heller fråga om ett sådant avtal som medlemsstaterna ingår på unionens vägnar (GrUU 16/2004 rd). Från konstitutionens perspektiv är det däremot formellt fråga om en bilateral överenskommelse som Finland utifrån ett bemyndigande har rätt att ingå i sin helhet, dvs. också till den del som den hör till EU:s behörighet. Från perspektivet för det i 8 kap. i grundlagen föreskrivna nationella förfarandet för godkännande och sättande i kraft är det fråga om en överenskommelse som i sin helhet ingåtts av Finland och att binda upp sig vid överenskommelsen är också i sin helhet en fråga om vilken Finland beslutar, under förutsättning att man handlar inom ramen för det bemyndigande som godkänts av unionen (GrUU 7/2012 rd). Därför begärs att riksdagen godkänner överenskommelsen i sin helhet och sätter i kraft de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen.

4.2 Behovet av riksdagens samtycke

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen krävs riksdagens godkännande för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis ska en bestämmelse anses höra till området för lagstiftningen om den

gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, om bestämmelsen i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, om frågan som bestämmelsen gäller enligt grundlagen ska regleras genom lag, eller om bestämmelsen gäller en fråga om vilken det finns gällande bestämmelser i lag eller om det enligt rådande uppfattning i Finland ska föreskrivas genom lag om frågan. Enligt grundlagsutskottet hör på dessa grunder en bestämmelse i internationella förpliktelser till området för lagstiftningen oavsett om den strider mot eller stämmer överens med en lagbestämmelse i Finland (se t.ex. GrUU 11/2000 rd och GrUU 12/2000 rd).

På ovan nämnda grunder ingår i överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om transport av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik ett flertal bestämmelser som förutsätter riksdagens godkännande. I artikel 2 definieras termer som används i överenskommelsen, såsom transport, transportföretag, avsändare, sändning och farligt gods. Bestämmelser som indirekt påverkar tillämpningen och tolkningen av materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen hör också själva till området för lagstiftningen (GrUU 6/2001 rd och GrUU 24/2001 rd). Eftersom de termer som används i artikel 2 i överenskommelsen påverkar tolkningen av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen, förutsätter de godkännande av riksdagen.

I artikel 3 ingår bestämmelser om tillämpningsområdet för överenskommelsen. Sådana bestämmelser hör till området för lagstiftningen som påverkar tillämpningen av de materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i en överenskommelse (GrUU 6/2001 rd och GrUU 24/2001 rd).

Artikel 5 innehåller en bemyndigandebestämmelse, med stöd av vilken parternas behöriga myndigheter, dvs. i fråga om Finland kommunikationsministeriet och i fråga om Ryssland Ryska federationens transportministerium, kan ingå en överenskommelse om genomförandet av den ifrågakommande överenskommelsen. Överenskommelsen mellan ministerierna kan endast innehålla operativa

och tekniska bestämmelser om saker som föreskrivs närmare i artikeln. Sådana saker kan bl.a. vara skyldigheter avseende säkerheten hos parterna i transporten samt iakttagande av säkerhetsbestämmelserna. Bemyndigandebestämmelsen gäller delegering av behörigheten att ingå fördrag och hör således till området för lagstiftningen. Motsvarande bestämmelser om delegering av behörigheten att ingå fördrag ingår också i artiklarna 6.2, 7, 10.6, 12.3, 14, 17.1 och 18. Således hör också de till området för lagstiftningen. Delegering av behörigheten att ingå fördrag behandlas närmare nedan i avsnittet som gäller behandlingsordningen.

I artikel 9 ingår bestämmelser om transportparternas allmänna skyldigheter. Bestämmelser om motsvarande skyldigheter ingår i 7 §, 11 c § 2 mom. och 11 d 2 mom. i lagen om transport av farliga ämnen. Bestämmelserna hör således till området för lagstiftningen. I artikel 10.1–10.5 ingår bestämmelser om allmänna skyldigheter hos avsändaren. Bestämmelserna gäller grunderna för individernas rättigheter och skyldigheter. I 8 § i lagen om transport av farliga ämnen ingår bestämmelser som motsvarar bestämmelserna i punkt 1 och 2. Bestämmelserna hör till området för lagstiftningen.

I artikel 11 ingår bestämmelser om transportföretagets skyldigheter. I 9 och 14 § i lagen om transport av farliga ämnen ingår motsvarande bestämmelser om skyldigheterna hos transportören. Bestämmelserna hör till området för lagstiftningen. I artikel 12 ingår bestämmelser om mottagarens skyldigheter. Mottagaren får bl.a. inte vägra ta emot en sändning förutom av tvingande skäl och denne ska säkerställa efter lossningen av lasten att de krav som parternas behöriga myndigheter har kommit överens om i fråga om mottagaren har uppfyllts. Bestämmelserna gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter och hör således till området för lagstiftningen.

I artikel 13 bestäms bl.a. om den utbildning och kompletterande utbildning som krävs av personer som deltar i transporter av farligt gods samt om arbetsgivarens skyldighet att förvissa sig om att arbetstagaren har den utbildning som krävs. Motsvarande bestämmelser om utbildning ingår i 11 § i lagen om

transport av farliga ämnen. Artikel 14 i överenskommelsen innehåller bestämmelser om dokumentation om transporten. Bestämmelser om transportrelaterade handlingar ingår i 11 c § i lagen om transport av farliga ämnen. I artikel 15 i överenskommelsen ingår bestämmelser om en skyddsplan som krävs ifall den tillämpliga nationella lagstiftningen föresätter en sådan. Bestämmelser om skyddsplaner ingår i 11 d § i lagen om transport av farliga ämnen. Bestämmelserna i artikel 13, 14 och 15 hör till området för lagstiftningen.

I artikel 17 ingår bestämmelser om överensstämmelse av höljen, förpackningar och tankar på ett sätt som motsvarar vad som föreskrivs i 13 § i lagen om transport av farliga ämnen. I artikel 18 samt i artikel 19 och 20 ingår bestämmelser om ett allmänt transportförbud, om allmänna transportbegränsningar samt om tillsyn över transporter över farligt gods. Motsvarande bestämmelser ingår i 14, 14 a och 16 § i lagen om transport av farliga ämnen. Bestämmelserna hör således till området för lagstiftningen.

Artikel 21 gäller förbud och begränsningar som tillsynsmyndigheten infört. Med stöd av artikeln kan tillsynsmyndigheten bl.a. förbjuda en transport av ett farligt ämne, om den inte uppfyller kraven i den aktuella överenskommelsen eller i överenskommelsen mellan ministerierna. I 15 § i lagen om transport av farliga ämnen ingår motsvarande bestämmelser om förbud och begränsningar som införts av tillsynsmyndigheten. Bestämmelserna hör till området för lagstiftningen.

4.3 Behandlingsordning

Behörigheten att ingå fördrag hör i princip till den utrikespolitiska ledning som avses i 93 § i grundlagen. I motiveringarna till grundlagen (RP 1/1998 rd, s. 145) och i grundlagsutskottets praxis (GrUU 15/1994 rd) har det ansetts att behörigheten att ingå fördrag dock genom lag i begränsad utsträckning kan överföras på andra. Grundlagsutskottet har i sin praxis alltså inte ställt sig absolut avvisande till att en myndighet anvisas befogenhet att ingå överenskommelse med en annan stats myndighet, även om utskottet har ansett att en dylik reglering är exceptionell (GrUU

16/2004 rd, s. 4/I). Grundlagsutskottet brukar enligt praxis som grundar sig på 94 § i grundlagen ställa vissa villkor för en sådan avtalsbefogenhet: *bemyndigandet får inte vara obegränsat i relation till den bemyndigade och bemyndigandets innehåll*, och dessutom ska det anges i bemyndigandet *vilka myndigheter eller andra parter som avtal kan ingås med* (GrUU 14/2010 rd, s. 3, GrUU 16/2004 rd, s. 4, GrUU 40/2000 rd, s. 2/I, GrUU 15/1994 rd, s. 3–4). Av grundlagens 93 § 2 mom. och 94 § 1 mom. följer att en myndighet inte genom en vanlig lag kan tilldelas befogenhet att ingå överenskommelse i frågor som får beslutas bara med riksdagens samtycke (GrUU 14/2010 rd, s. 3, GrUU 17/2004 rd, GrUU 16/2004 rd).

Överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om transport av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik innehåller flera bestämmelser som gäller en delegering av behörigheten att ingå överenskommelse på de sätt som framgår av avsnittet om behovet av riksdagens samtycke. Sådana bestämmelser ingår i artikel 5 (bemyndigande), artikel 6.2 (kombinerade transporter), artikel 7 (undantag), artikel 10.6 (avsändarens skyldigheter), artikel 12.3 (mottagarens skyldigheter), artikel 14 (dokumentation om transporten), artikel 17.1 (höljen, förpackningar och tankar) och artikel 18.3 (avbrytande av en transport). Av dessa bestämmelser ingår i artikel 5.1 ett allmänt bemyndigande, enligt vilket det i överenskommelsen mellan ministerierna endast kan införas operativa och tekniska bestämmelser som begränsar sig till tillämpningsområdet för överenskommelsen i fråga.

Behörigheten att ingå avtal har på det sätt som beskrivs i artikel 4 och 5 i överenskommelsen samt i 2 § i lagförslaget anvisats åt kommunikationsministeriet, och samtidigt fastställs den myndighet med vilken överenskommelsen kan ingås (Ryska federationens transportministerium).

Överenskommelsen mellan ministerierna kan anses vara relativt omfattande på grund av att bestämmelserna om transport av farligt gods är så detaljerade till sin natur. Enbart bilagan till överenskommelsen mellan ministerierna uppskattas vara cirka 800 sidor, eftersom bilagan bygger på den omfattande bilagan II till SMGS-konventionen. Regeringen

företräder åsikten att överenskommelsen mellan ministerierna och bilagan till den är så *detaljerade och tekniska* att detta talar för att överenskommelsen ingås på ministerienivå. Medan förhandlingarna om överenskommelsen mellan regeringarna pågick har det också visat sig att det inte heller i övrigt är ändamålsenligt att komma överens om detaljerna för genomförandet av överenskommelsen på fördragsnivå mellan regeringarna, eftersom överenskommelsen i framtiden borde ändras med jämna mellanrum – i praktiken ungefär vartannat år i takt med att bilaga II till SMGS-konventionen som ligger till grund för bilagan ändras med hänsyn till utvecklingen inom vetenskap och teknik. I den aktuella situationen skulle en delegering till kommunikationsministeriet av behörigheten att ingå överenskommelse således möjliggöra större flexibilitet i anpassningen till ändringarna i SMGS-konventionen (GrUU 14/2010 rd.).

Grundlagsutskottet har i sin praxis ansett att överlåtelse av behörigheten att ingå överenskommelse åt ministeriet i ett sammanhang där det finns särskilda skäl för att *flexibelt anpassa* bestämmelserna i överenskommelsen inte påverkar behandlingsordningen för överenskommelsen (GrUU 14/2010 rd, s. 4). Med beaktande av hur tekniska och omfattande bestämmelserna i överenskommelsen mellan ministerierna är och med tanke på deras koppling till bilaga II i SMGS-konventionen kan man i det föreliggande fallet anse att det finns särskilda skäl för att flexibelt anpassa bestämmelserna i överenskommelsen. I praktiken skulle det inte vara ändamålsenligt att avtala om ändringarna på fördragsnivå mellan regeringarna och sannolikt skulle det inte ens vara möjligt med en snabb tidsplan på två år.

Dessutom är det skäl att notera att trots att överenskommelsen mellan ministerierna blir relativt omfattande, är dess innehåll dock noggrant *avgränsat* i enlighet med villkoren i grundlagsutskottets praxis.

Att delegeringen är avgränsad framgår för det första av att det i de ovan nämnda bestämmelserna om bemyndigande (artikel 5, 6.2, 7, 10.6, 12.3, 14, 17.1 och 18.3 i fördraget) finns en uttömmande uppräkningslista av de frågor om vilka det är möjligt att ingå över-

enskommelse på ministerienivå. Innehållet i befogenheten är således inte öppen, utan avgränsad i överenskommelsen. Dessutom avgränsar bestämmelsen i artikel 5.1 – enligt vilken det i överenskommelsen mellan ministerierna endast får införas *operativa och tekniska bestämmelser* som begränsar sig till tillämpningsområdet för denna överenskommelse – tillämpningen av alla ovan nämnda bestämmelser om delegering av behörigheten att ingå överenskommelse.

Det är likaså värt att notera att grundlagsutskottet enligt sin praxis i praktiken har ansett att ministerierna kan beviljas till och med relativt stora befogenheter att ingå en delegerad överenskommelse. Ett villkor för detta är att befogenheten att ingå överenskommelse avgränsas så att det bemyndigande att ingå överenskommelse som ministeriet beviljats då i första hand kan gälla *tekniska anpassningar och kompletteringar av bestämmelserna* (GrUU 14/2010 rd, s. 4). Utskottet har i denna kontext påpekat att kravet i 94 § 1 mom. att internationella förpliktelser som innehåller bestämmelser som *hör till området för lagstiftning* ska godkännas av riksdagen i sig begränsar ministeriets befogenheter att ingå överenskommelse. Ministeriet kan således inte komma överens om sådana bestämmelser som gäller *grunderna för individens rättigheter och skyldigheter*, och den delegerade överenskommelsen kan inte heller innehålla för individen *helt nya eller avsevärt strängare begränsningar* av rätten (GrUU 14/2010 rd, s. 4). I det föreliggande fallet finns bestämmelser om frågor som hör till området för lagstiftningen, såsom grunderna för skyldigheterna hos parterna i transporten i överenskommelsen mellan Finland och Ryssland. Det är endast det noggrannare tekniska genomförandet av dessa skyldigheter som det bestäms om i överenskommelsen mellan ministerierna. Sålunda är avsikten med överenskommelsen mellan ministerierna inte att föreskriva om grunderna för individens rättigheter och inte heller att ta in helt nya bestämmelser i förhållande till överenskommelsen mellan Finland och Ryssland. De bestämmelser som kommer att införas i överenskommelsen mellan ministerierna är mycket tekniska till sin natur och riktar sig till yrkespersoner som specialiserat sig på

transporter av farligt gods. Det är alltså till stor del fråga om bestämmelser om vilka det enligt bemyndigandet i lagen om transport av farliga ämnen nationellt redan kan föreskrivas genom förordning av statsrådet och föreskrifter av Trafiksäkerhetsverket (RP 160/2013 rd). Det är också i hög grad likartade bestämmelser som i grundlagsutskottets utlåtande 24/2004 rd (ADR-överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg) har ansetts vara sådana att de kan avgränsas så att de inte omfattas av riksdagens beslut om godkännande.

I praktiken är gränsdragningen mellan avtalsbestämmelser som hör till området för lagstiftningen och föreskrifter på lägre nivå än en lag inte entydig. Det är därför inte helt uteslutet att en överenskommelse som ingås mellan ministerier åtminstone i viss mån skulle kunna innehålla även bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, eller i varje fall bestämmelser som tangerar dem. Enligt regeringens uppfattning skulle den materiella betydelsen av överföringen av dylika bestämmelser dock vara mycket liten. Till denna del kan vägledning fås av de synpunkter som grundlagsutskottet har fört fram vid bedömningen av överföringen av avtalsbehörigheten till en internationell myndighet.

Grundlagsutskottet konstaterade i sitt utlåtande om den så kallade Genèveakten (GrUU 19/2010 rd, nedan Genève-utlåtandet) att tolkningspraxis i fråga om behörigheten att ingå fördrag fortfarande är ganska stel och formell. Därför måste det bedömas på nytt vilken inverkan sådana här behörighetsöverföringar har på suveräniteten genom att man fäster större vikt vid den överförda behörighetens *materiella betydelse* snarare än endast vid frågan om en bestämmelse hör till området för lagstiftningen eller inte. Utskottet bedömde att Genèveaktens tillämpningsföreskrifter kunde antas med *enkel majoritet*, fastän det i tillämpningsföreskrifterna ingick en del regler som hör till området för lagstiftningen.

I fråga om Genèveakten ansåg utskottet dessutom att det var av betydelse att de tillämpningsföreskrifter som utfärdas med stöd av delegeringen var underordnade fördraget, eftersom tillämpningsföreskrifterna enligt fördraget väjer vid konflikt mellan dem och

bestämmelserna i fördraget. I överenskommelsen om transport av farligt gods mellan Finland och Ryssland finns en motsvarande bestämmelse. Om det finns motstridigheter mellan överenskommelsen och den överenskommelse som ministerierna ingått, ska enligt artikel 24.2 bestämmelserna i överenskommelsen tillämpas.

I detta sammanhang är det skäl att notera att Finlands grundlag har ändrats sedan Genèveuttalandet. År 2012 ändrades bestämmelserna i 94 § 2 mom. och 95 § 2 mom. så att beslut som med hänsyn till Finlands suveränitet skulle innebära *betydande* överföring av behörighet till EU eller till en internationell organisation eller institution, ska fattas med minst två tredjedelars majoritet (4.11.2011/1112). Däremot ska det med enkel majoritet vara möjligt att besluta om godkännande och ikraftträdande av internationella förpliktelser som innebär överföring av *annan än betydande behörighet* (RP 60/2010 rd).

Med beaktande av vad som anförts ovan anser regeringen att den materiella betydelsen av överföringen av befogenhet i den aktuella överenskommelsen är mycket liten, eftersom bestämmelserna gäller även ordandet av detaljerna för genomförandet av överenskommelsen. Enligt regeringens syn kan överenskommelsen således godkännas med enkel majoritet och lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Propositionen är på det sätt som beskrivs ovan betydelsefull med tanke på tolkningen av de bestämmelser i grundlagen som gäller behörighet att ingå avtal. Därför är det befogat att inhämta ett utlåtande om propositionen av grundlagsutskottet. Enligt regeringens uppfattning kan det i överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om transport av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik inte anses ingå bestämmelser som gäller grundlagen på det sätt som avses i 94 § 2 mom. och 95 § 2 mom. i grundlagen.

Med stöd av vad som ovan anförts och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås att

*riksdagen godkänner den i Nådendal
den 25 juni 2013 ingångna överens-*

kommelsen mellan Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering om transport av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland.

Eftersom överenskommelsen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen mellan Finland och Ryssland om transport av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Nådendal den 25 juni 2013 ingångna överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering om transport av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Kommunikationsministeriet ingår med Ryska federationens transportministerium en i

artikel 5, artikel 6.2, artikel 7, artikel 10.6, artikel 12.3, artikel 14, artikel 17.1 och artikel 18.3 i överenskommelsen om transport av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland avsedd överenskommelse om genomförandet.

3 §

Om sättande i kraft av de övriga bestämmelserna i överenskommelsen och om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 17 april 2014

Vid förhinder för statsministern, utrikesminister

ERKKI TUOMIOJA

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Fördragstext

ÖVERENSKOMMELSE
mellan Republiken Finlands regering och
Ryska federationens regering
om transport av farligt gods i direkt inter-
nationell järnvägstrafik mellan Finland
och Ryssland

Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering, nedan parterna,

som stöder sig på likvärdigt partnerskap och ömsesidig respekt,

som erkänner betydelsen av koordination av gemensam verksamhet på området för järnvägstrafik och

som beaktar behoven hos och särdragen för transport av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland,

har kommit överens om följande:

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Föremålet för överenskommelsen

1. Genom denna överenskommelse regleras transporter av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik mellan Republiken Finland och Ryska federationen.

2. Parterna samarbetar och lämnar varandra det stöd som behövs vid ordnande och utvec-

СОГЛАШЕНИЕ
между Правительством Российской
Федерации и Правительством
Финляндской Республики о перевозках
опасных грузов в российско -
финляндском прямом международном
железнодорожном сообщении

Правительство Российской Федерации и Правительство Финляндской Республики, именуемые в дальнейшем Сторонами,

основываясь на принципах равноправного партнерства и взаимного уважения,

придавая важное значение координации совместной деятельности в области железнодорожного транспорта,

учитывая потребности и особенности организации перевозок опасных грузов в российско-финляндском прямом международном железнодорожном сообщении,

согласились о нижеследующем:

РАЗДЕЛ I

Общие положения

Статья 1

Предмет Соглашения

1. Настоящее Соглашение регулирует порядок осуществления перевозок опасных грузов в прямом международном железнодорожном сообщении между Российской Федерацией и Финляндской Республикой.

2. Стороны сотрудничают в обеспечении необходимой взаимной

klande av transporter av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland.

поддержки в организации и дальнейшем развитии перевозок опасных грузов в российско-финляндском прямом международном железнодорожном сообщении.

Artikel 2

Статья 2

Termer

Термины

I denna överenskommelse avses med

Для целей настоящего Соглашения нижеследующие термины означают:

Transport transport av farligt gods på järnväg mellan järnvägsstationer som finns på Republiken Finlands och Ryska federationens territorier med en fraktsedel som utfärdats för hela transportrutten.

«**железнодорожные вагоны**» – все типы железнодорожных грузовых вагонов.

Transportföretag varje transportföretag enligt den tillämpliga lagstiftningen (juridiska personer eller privata näringsidkare) som deltar i transporter av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland i enlighet med villkoren i denna överenskommelse och som i enlighet med ett transportavtal har åtagit sig att transportera farligt gods som det anförtrots av avsändaren från en avgångsort till en destinationsort, samt att överlämna det farliga godset till en person som är berättigad att ta emot det (mottagaren).

«**контролирующий орган**» – орган государства Стороны, являющийся ответственным за контроль над перевозками опасных грузов в соответствии с применяемым законодательством.

Avsändare en fysisk eller juridisk person som har avlämnat godset för transport och som har antecknats i fraktsedeln som godsets avsändare.

«**компетентный орган**» – орган государства Стороны, наделенный полномочиями в соответствии с применяемым законодательством.

Sändning farligt gods eller godsparti som upptagits för transport genom en enda fraktsedel.

«**накладная**» – документ, применяемый в российско-финляндском прямом международном железнодорожном сообщении.

Överenskommelse mellan parternas behöriga myndigheter en överenskommelse som ingås enligt artikel 5 mellan parternas behöriga myndigheter och som innehåller operativa och tekniska föreskrifter och krav.

«**опасные грузы**» – вещества или изделия, которые при перевозке, погрузочно-разгрузочных работах и хранении могут служить причиной взрыва, пожара, повреждения технических устройств или других грузов, а также гибели, травмирования, отравления, ожогов, облучения или заболевания людей и животных, вреда

Fraktsedel ett dokument som används i direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland.

Järnvägsvagn järnvägsgodsvagnar av alla typer.

Tillämplig lagstiftning den helhet av författningar som gäller i en partsstat.

Tank en tank och dess bruksanordningar och strukturell utrustning.

Besiktningensorgan självständiga besiktning- och testningsorgan som partsstaterna erkänt i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen.

Behörig myndighet en myndighet i en partsstat som bemyndigats i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen.

Farligt gods ämnen eller föremål som under transport, lastnings- och lossningsarbeten och vid förvaring kan orsaka explosion, eldsvåda, skador på tekniska anläggningar eller annan last samt orsaka död, skador, förgiftning, brandskada, utsättning för strålning eller

omgivande miljö.

«**отправитель**» – физическое или юридическое лицо, предъявившее груз к перевозке и указанное в накладной в качестве отправителя груза.

«**отправка**» – опасный груз или партия груза, принятый к перевозке по одной накладной.

«**перевозка**» - перевозка опасных грузов, осуществляемая железнодорожным транспортом между железнодорожными станциями, расположенными на территории Российской Федерации и Финляндской Республики, по накладной, оформленной на весь маршрут следования.

«**перевозчик**» – все перевозчики (юридические лица или индивидуальные предприниматели), в соответствии с применяемым законодательством участвующие в перевозке опасных грузов в российско-финляндском прямом международном железнодорожном сообщении на условиях настоящего Соглашения, принявшие на себя по договору перевозки обязанность доставить вверенный отправителем опасный груз из пункта отправления в пункт назначения, а также выдать опасный груз уполномоченному на его получение лицу (получателю).

«**получатель**» – физическое или юридическое лицо, которое указано в накладной в качестве получателя опасного груза.

«**применяемое законодательство**» - совокупность нормативных правовых актов, действующих на территории государств Сторон.

«**проверяющий орган**» – определяемый в соответствии с применяемым законодательством государств Сторон независимый проверяющий и проводящий испытания орган.

insjuknande för människor och djur eller en miljöskada.

Tillsynsmyndighet en myndighet i en partsstat som ansvarar för tillsynen över transport av farligt gods i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen.

Mottagare en fysisk eller juridisk person som i fraktsedeln angetts vara det farliga godsets mottagare.

Överenskommelsen om samtrafik överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Ryska federationens regering om direkt internationell järnvägstrafik.

«соглашение о российско-финляндском прямом железнодорожном сообщении» – Соглашение между Правительством Российской Федерации и Правительством Финляндской Республики о прямом международном железнодорожном сообщении.

«соглашение между компетентными органами государств Сторон» - соглашение, заключаемое между компетентными органами Сторон, включающее оперативные и технические положения и требования, в соответствии со статьей 5 настоящего Соглашения.

«цистерна» – котел, включая его эксплуатационное и конструктивное оборудование.

Artikel 3

Överenskommelsens syfte och tillämpningsområde

1. Överenskommelsens syfte är att säkerställa säkra transporter av farligt gods i den direkta internationella järnvägstrafiken mellan Republiken Finland och Ryska federationen.

2. Vid transport av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland ska iakttas bestämmelserna i denna överenskommelse och i den överenskommelse som parternas behöriga myndigheter ingår. Dessa bestämmelser ska också tillämpas på järnvägstransport av farligt gods som transitogods via partsstaterna.

Статья 3

Цель и сфера применения Соглашения

1. Целью настоящего Соглашения является обеспечение безопасности при перевозках опасных грузов в прямом международном железнодорожном сообщении между Российской Федерацией и Финляндской Республикой.

2. К железнодорожным перевозкам опасных грузов в российско-финляндском прямом международном железнодорожном сообщении применяются положения настоящего Соглашения, а также Соглашения, заключаемого между компетентными органами государств Сторон. Упомянутые положения применяются также к железнодорожным перевозкам опасных грузов, осуществляемым транзитом через территории государств Сторон.

3. Till den del som denna överenskommelse och överenskommelsen mellan parternas behöriga myndigheter inte tillämpas på järnvägstransport av farligt gods ska andra internationella överenskommelser i vilka det ingår bestämmelser om direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland tillämpas.

Artikel 4

Parternas behöriga myndigheter

1. De behöriga myndigheter i parterna som ansvarar för fullgörandet av överenskommelsen är för den finska parten Republiken Finlands kommunikationsministerium och för den ryska parten Ryska federationens transportministerium.

2. Om de behöriga myndigheterna i en part ändras, ska parterna på diplomatisk väg underrätta varandra om detta.

Artikel 5

Bemyndigande

1. Parternas behöriga myndigheter, vilka nämns i artikel 4, bemyndigas att ingå en överenskommelse om genomförandet av denna överenskommelse. I överenskommelsen mellan parternas behöriga myndigheter får endast införas operativa och tekniska bestämmelser som begränsar sig till tillämpningsområdet för denna överenskommelse.

2. Parternas behöriga myndigheter får komma överens om föreskrifter som gäller

- utbildning av personer som deltar i transporter av farligt gods,
- säkerhetsskyldigheter hos parterna i trans-

3. К железнодорожным перевозкам опасных грузов в части, не урегулированной настоящим Соглашением или Соглашением между компетентными органами государств Сторон, применяются другие международные договоры, регулирующие российско-финляндское прямое международное железнодорожное сообщение.

Статья 4

Компетентные органы Сторон

1. Компетентными органами государств Сторон, ответственными за реализацию настоящего Соглашения являются: от Российской Стороны - Министерство транспорта Российской Федерации; от Финляндской Стороны - Министерство транспорта и связи Финляндской Республики.

2. В случае изменения своих компетентных органов Стороны незамедлительно уведомляют об этом друг друга по дипломатическим каналам.

Статья 5

Полномочия

1. Указанные в статье 4 настоящего Соглашения компетентные органы государств Сторон наделены полномочиями на заключение соглашения о реализации настоящего Соглашения. В Соглашение между компетентными органами государств Сторон могут быть включены только оперативные и технические положения, ограничивающиеся сферой действия настоящего Соглашения.

2. Компетентными органами государств Сторон могут быть установлены положения, касающиеся:

- обучения работников, участвующих в перевозках опасных грузов;
- обязанностей участников перевозки в

porten,

- iakttagande av säkerhetsbestämmelserna,
- transportbegränsningar,
- förteckningen över gods och transportklasser,
- krav gällande transport, lastning, lossning och godshantering,
- krav gällande förpackningar, tankar och transport av bulklast och
- krav gällande avsändning och transporthandlingar.

области безопасности;

- соблюдения положений безопасности;
- ограничений перевозки;
- перечня и классов опасности грузов;
- требований к перевозке, погрузке, разгрузке и обращению с грузами;
- требований к упаковке, цистернам и перевозке грузов навалом;
- требований к отправке и перевозочным документам.

Artikel 6

Särdrag för tillämpningen

1. Vardera parten förbehåller sig rätten att begränsa eller förbjuda, av andra skäl än skäl som hänför sig till transporternas säkerhet, införsel till sitt eget territorium av farligt gods som faller under enskilda beteckningar.

2. Parternas behöriga myndigheter får utfärda bestämmelser om genomförandet av transportbestämmelser i andra internationella överenskommelser som gäller kombinerade transporter av farligt gods.

Artikel 7

Undantag från överenskommelsen

1. Parternas behöriga myndigheter får komma överens om undantag från denna överenskommelse (dispenser och avvikelser) som gäller

a) transport av sådana maskiner och anläggningar som innehåller farliga ämnen och föremål i sitt maskineri eller i sin driftanläggning, om åtgärder har vidtagits för att förhindra läckage av innehållet,

Статья 6

Особенности применения

1. Каждая Сторона сохраняет за собой право ограничить или запретить ввоз на территорию своего государства отдельных наименований опасных грузов по причинам иным, чем безопасность перевозок.

2. Компетентными органами государств Сторон могут быть установлены положения о перевозке опасных грузов в смешанном сообщении, реализация которых определена другими международными договорами.

Статья 7

Изъятия из настоящего Соглашения

1. Компетентными органами государств Сторон могут быть установлены изъятия из настоящего Соглашения (освобождения и исключения), касающиеся:

a) перевозки машин или механизмов, содержащих опасные вещества и изделия в их внутреннем или эксплуатационном оборудовании, при условии, что приняты меры для предотвращения утечки содержимого.

b) transporter som utförs av räddningstjänster eller under deras övervakning när transporten är nödvändig i räddningsuppdrag, i synnerhet vid olyckshändelser för att förhindra spridning av farliga ämnen och för att uppsamla dem samt för att överföra dem till ett säkert ställe,

c) brådskande transporter som utförs av räddningstjänster eller under deras övervakning för att rädda människoliv eller till skydd för miljön, förutsatt att åtgärder vidtas för säkert genomförande av transporten, och

d) transport av vissa explosiva ämnen och märkning och lastning av dem, när de används som försvarsmateriel och militär materiel och de tillhör partsstaternas försvarsmakt eller försvarsmakterna i fråga ansvarar för materielen.

2. Parternas behöriga myndigheter får komma överens om sådana tekniska föreskrifter som hänför sig till dispenser eller partiella dispenser gällande

a) transporter av icke-rengjorda tomma kärl och tankar som innehållit farligt gods (andra än transportkärl eller -tankar) avsedda för lagring av fasta ämnen,

b) transport av gaser, flytande bränsle och litiumbatterier,

c) specialbestämmelser för vissa ämnen eller föremål,

d) transporter av tömda, icke-rengjorda förpackningar,

e) högsta tillåtna totalmängd farligt gods per vagn eller storcontainer och

f) farliga ämnen som inte äventyrar transportsäkerheten på grund av deras mängd, slag eller förpackning.

б) перевозок, осуществляемых аварийными службами или под их надзором и являющихся необходимыми при проведении аварийно-спасательных работ, в частности перевозок, осуществляемых с целью локализации и сбора опасных грузов в случае инцидента или аварии и вывоз их в безопасное место;

в) срочных перевозок, осуществляемых аварийно-спасательными службами или под их надзором с целью спасения людей или защиты окружающей среды, при условии, что приняты меры для обеспечения их безопасности;

г) перевозки отдельных взрывчатых веществ, их маркировки и погрузки, используемых для оборонных и военных целей и принадлежащих вооруженным силам государств Сторон или за которые данные вооруженные силы государств Сторон несут ответственность.

2. Компетентными органами государств Сторон могут быть установлены технические требования, связанные с освобождением или частичным освобождением, в части:

а) перевозки неочищенных порожних стационарных резервуаров (кроме сосудов или резервуаров для перевозки), в которых содержались опасные вещества;

б) перевозки газов, жидкого топлива и литиевых батарей;

в) специальных положений о перевозке определенных материалов или изделий;

г) перевозки порожней неочищенной тары;

д) максимального количества опасного вещества в вагоне или крупнотоннажном контейнере;

е) опасных веществ, не представляющих угрозы для безопасности перевозки по количеству, виду или упаковке.

Artikel 8

Överlämnande och returnering av vagnar

1. Transportföretaget överlämnar järnvägs-vagnar som lastats med farligt gods till ett annat transportföretag och mottar järnvägs-vagnar av ett annat transportföretag genom iakttagande av bestämmelserna i denna överenskommelse, i överenskommelsen mellan parternas behöriga myndigheter och i den tillämpliga lagstiftningen.

2. Sådana järnvägsvagnar som transporterar farligt gods och som inte motsvarar bestämmelserna i denna överenskommelse eller i överenskommelsen mellan parternas behöriga myndigheter får returneras.

KAPITEL II

Skyldigheter hos parterna i transporten

Artikel 9

Allmänna skyldigheter hos parterna i transporten

1. Nödvändig omsorgsfullhet och försiktighet ska iakttas vid transporter av farligt gods och i annan verksamhet som hänför sig till dem med hänsyn tagen till det transporterade godsets slag och mängd för att undvika tillbud och för att förebygga skador, personskador samt miljöskador.

2. Parterna i transporten ska vid lastning, lossning och mottagande för transport av farligt gods, vid sammansättning av ett godståg och vid kontroll av vagnar och containrar iaktta bestämmelserna i den tillämpliga lagstiftningen.

Статья 8

Передача и возврат вагонов

1. Перевозчик передает загруженные опасным грузом железнодорожные вагоны другому перевозчику и принимает железнодорожные вагоны от другого перевозчика с учетом положений настоящего Соглашения, согласованных положений компетентных органов государств Сторон и применяемого законодательства.

2. Разрешается возврат железнодорожных вагонов, используемых для перевозки опасных грузов, не соответствующих положениям настоящего Соглашения или согласованным требованиям компетентных органов Сторон.

РАЗДЕЛ II

Обязанности участников перевозки

Статья 9

Общие обязанности участников перевозки

1. При перевозке опасных грузов и связанных с ней операциях следует соблюдать необходимые меры предосторожности в зависимости от характера и количества перевозимого груза во избежание возникновения аварийной ситуации и снижения рисков, возникновения ущерба, травмирования людей, а также причинения вреда окружающей среде.

2. При погрузке, разгрузке, приеме опасных грузов к перевозке, формировании грузовых поездов и осмотре вагонов и контейнеров участники перевозки должны соблюдать требования применяемого законодательства.

3. Parterna i en transport av farligt gods ska vidta vederbörliga säkerhetsåtgärder för att förebygga tillbud, med hänsyn tagen till karaktären och omfattningen av förutsebara faror, för att förhindra skador, personskador, miljöskador och vid behov för att minska de skadliga konsekvenserna av olyckshändelser.

4. När ett tillbud uppstår ska parterna i transporten, med beaktande av tillbudets karaktär och omständigheterna, utan dröjsmål meddela de ansvariga myndigheterna om tillbudet och lämna dem de uppgifter som behövs för inledande av behövliga åtgärder i syfte att undvika skadliga konsekvenser av olyckshändelser.

5. Transportmedlet ska förses med vederbörliga anläggningar eller på något annat sätt skyddas för att förhindra stölder av farligt gods och annat uppsåtligt missbruk.

3. Участники перевозки опасных грузов должны принимать надлежащие меры безопасности во избежание возникновения аварийной ситуации с учетом характера и масштаба ожидаемых рисков для предотвращения ущерба, травмирования людей, причинение вреда окружающей среде и, при необходимости, уменьшения серьезных последствий аварийных ситуаций.

4. При возникновении аварийной ситуации, в зависимости от ее характера и условий, участники перевозки должны незамедлительно уведомить об этом соответствующие официальные органы и предоставить им необходимую информацию для принятия надлежащих мер во избежание серьезных последствий аварийных ситуаций.

5. Перевозочное средство должно быть оборудовано надлежащими устройствами или защищено другим способом во избежание хищения опасного груза и умышленного использования его не по назначению.

Artikel 10

Avsändarens skyldigheter

1. Avsändaren får överlämna för transport endast sådant farligt gods som uppfyller kraven i denna överenskommelse och i överenskommelsen mellan parternas behöriga myndigheter. Avsändaren ansvarar för att det farliga godsets benämning, klass och andra uppgifter som behövs antecknas korrekt i fraktsedlarna.

2. Avsändaren

a) ska säkerställa att det farliga godset har klassificerats i enlighet med de krav som parternas behöriga myndigheter har kommit överens om och att det är tillåtet att transportera dem på järnväg,

Статья 10

Обязанности отправителя

1. Отправитель обязан предъявлять к перевозке только такие опасные грузы, которые соответствуют требованиям настоящего Соглашения и согласованным требованиям компетентных органов государств Сторон. Отправитель отвечает за правильное указание наименования, классификации и других необходимых сведений об опасных грузах, вносимых в накладную.

2. Отправитель должен:

a) убедиться в том, что опасные грузы классифицированы в соответствии с согласованными требованиями компетентных органов государств Сторон и допущены к железнодорожной

b) ska iaktta de förpackningsföreskrifter och krav för samemballering som gäller för kollina,

c) ska iaktta de krav som gäller fästandet av varningsetiketter på och märkning av kollin,

d) ska ge transportföretaget för varje sändning av farligt gods en för genomförande av transporten upprättad fraktsedel samt andra behövliga följebrev i enlighet med kraven i överenskommelsen om samtrafik och de krav som parternas behöriga myndigheter har kommit överens om,

e) får endast använda förpackningar, containrar och tankar som godkänts och som är lämpliga för transport av det farliga godset i fråga och som har märkts i enlighet med de krav som parternas behöriga myndigheter har kommit överens om och

f) ska uppfylla kraven om sändningssätt och sändningsrestriktioner.

3. Om avsändaren använder andra tjänsteleverantörers tjänster, såsom förpackares eller lastares tjänster, ska denne säkerställa att tjänsteleverantörerna uppfyller de krav som ställs på avsändaren.

4. Om en tredje part handlar på avsändarens vägnar, ska avsändaren meddela den tredje parten skriftligen om de farliga ämnen som sändningen innehåller och ge denne alla dokument som denne behöver för att uppfylla sina skyldigheter.

5. Om avsändaren försummar sina skyldigheter, ansvarar denne i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen för alla skador som uppstår av dessa orsaker.

6. Parternas behöriga myndigheter får komma överens om närmare tekniska föreskrifter gällande avsändarens skyldigheter i

transporten;

б) соблюдать требования, касающиеся упаковки грузовых мест, и условия совместной упаковки;

в) соблюдать требования, касающиеся нанесения на грузовые места знаков опасности и маркировки;

г) предъявить перевозчику на каждую отправку опасного груза накладную в соответствии с требованиями Соглашения о российско-финляндском прямом железнодорожном сообщении и согласованными требованиями компетентных органов государств Сторон, а также другие необходимые сопроводительные документы;

д) использовать тару, контейнеры и цистерны, которые допущены и пригодны для перевозки соответствующих опасных грузов и имеют маркировку в соответствии с согласованными требованиями компетентных органов Сторон;

е) соблюдать требования, касающиеся способа отправки и ограничений на отправку.

3. В случае если отправитель пользуется услугами других организаций, предоставляющих услуги (упаковщик, ответственный за погрузку), он должен убедиться в том, что указанные организации соблюдают требования, предъявляемые к отправителю.

4. В случае, когда от имени отправителя выступает третье лицо, отправитель обязан предоставить ему письменные данные о свойствах опасного груза и все необходимые документы для выполнения своих обязанностей.

5. Отправитель несет полную ответственность за ущерб, возникающий в результате неисполнения им своих обязанностей в соответствии с применяемым законодательством.

6. Компетентными органами государств Сторон могут быть установлены более детальные технические требования,

fråga om

a) vagnars, tankars och containrars förberedelse för transport,

b) tankarnas tekniska och kommersiella lämplighet för det gods som ska transporteras,

c) lastning eller placering i vagnen eller containern,

d) fyllning av tank i omedelbart angränsande sektioner,

e) giltighetstiden för periodiska besiktningar av tankar,

f) högsta och lägsta tillåtna fyllningsgrad vid fyllning av tankar,

g) tätheten av tankarnas förslutningsanordningar efter fyllning och

h) renheten av tankens utsida.

касающиеся обязанностей отправителя в части:

а) подготовки для перевозки вагонов, цистерн и контейнеров;

б) пригодности цистерн в техническом и коммерческом отношении под перевозку груза;

в) погрузки и размещения опасных грузов в вагонах и контейнерах;

г) налива цистерн в смежных отсеках;

д) срока действия периодического осмотра цистерн;

е) соблюдения максимально и минимально допустимых уровней наполнения цистерн;

ж) удостоверения герметичности запорных устройств после налива цистерн;

з) обеспечения чистоты наружной поверхности цистерн.

Artikel 11

Transportföretagets skyldigheter

1. Vid mottagande av farligt gods för transport och under transporten ska transportföretaget säkerställa att

a) transport av det farliga gods som överlämnats för transport är inte förbjuden,

b) uppgifterna i fraktsedeln om det farliga gods som överlämnats för transport motsvarar de krav som parternas behöriga myndigheter kommit överens om,

c) avsändaren har upprättat fraktsedlarna i enlighet med överenskommelsen om samtrafik och de krav som parternas behöriga myndigheter kommit överens om,

d) vagnen eller containern inte är behäftade med tekniska brister,

e) datumet för tankarnas följande periodiska

Статья 11

Обязанности перевозчика

1. При приеме опасного груза к перевозке и во время перевозки перевозчик должен удостовериться в том, что:

а) грузы не запрещены к перевозке;

б) сведения о предъявляемом к перевозке опасном грузе, указанные в накладной, соответствуют согласованным требованиям компетентных органов государств Сторон;

в) накладные оформлены отправителем в соответствии с Соглашением о российско-финляндском прямом железнодорожном сообщении и согласованными требованиями компетентных органов государств Сторон;

г) вагоны или контейнеры не имеют технических неисправностей;

д) дата очередного периодического

granskning inte har gått ut och

f) de storetiketter och märkningar som fastställts för vagnen och containern har fästs.

2. Om transportföretaget upptäcker försummelser gällande en sak som avses i punkt 1, får det inte ta en sådan sändning av avsändaren för transport.

3. Om det under transporten framkommer en försummelse som äventyrar transportens säkerhet, ska transporten avbrytas. Då ska transportföretaget iaktta bestämmelserna i denna överenskommelse och i den överenskommelse som parternas behöriga myndigheter ingått samt i den tillämpliga lagstiftningen.

4. Transportföretaget ska granska att den vagn som ska användas är tekniskt lämplig för transport av farligt gods.

5. Transportföretaget är skyldigt att utföra en yttre granskning av godsets hölje eller förpackning endast i sådana situationer där lastningen utförs med transportföretagets eller avsändarens redskap vid närvaro av en representant för transportföretaget.

Artikel 12

Mottagarens skyldigheter

1. Mottagaren får inte vägra ta emot sändningen förutom av tvingande skäl. Efter lossning av lasten ska mottagaren säkerställa att de krav som parternas behöriga myndigheter har kommit överens om i fråga om mottagaren har uppfyllts.

2. Om mottagaren eller en tredje part på uppdrag av mottagaren använder andra tjänsteleverantörers tjänster för sådana åtgärder

osмотра цистерны не просрочена;

е) на вагоны и контейнеры нанесены соответствующие знаки опасности и маркировка.

2. Перевозчик не должен принимать груз к перевозке от отправителя в случае обнаружения какого-либо нарушения требований, изложенных в пункте 1 настоящей статьи.

3. При обнаружении в процессе перевозки нарушения, которое может поставить под угрозу безопасность перевозки, она должна быть прекращена. В этом случае перевозчик поступает с грузом в соответствии с требованиями настоящего Соглашения, согласованными требованиями компетентных органов государств Сторон, а также в соответствии с применяемым законодательством.

4. Перевозчик должен проверить техническую пригодность вагона к использованию для перевозки опасных грузов.

5. Перевозчик обязан производить наружный осмотр тары или упаковки грузов только в тех случаях, когда погрузка производится средствами перевозчика или отправителя в присутствии представителя перевозчика.

Статья 12

Обязанности получателя

1. Получатель не может отказаться от принятия груза без обоснования причин отказа. После выгрузки груза получатель должен убедиться в том, что согласованные требования компетентных органов государств Сторон, касающиеся получателя, выполнены.

2. Получатель или по его поручению третье лицо при пользовании услугами других организаций для выполнения

som lossning, rengöring och eliminering av eventuella faror, ska mottagaren vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att tjänstleverantörerna uppfyller de krav som ställs på mottagare.

3. Parternas behöriga myndigheter får komma överens om närmare tekniska föreskrifter gällande mottagarens skyldigheter i fråga om

- a) rengöring av vagnar och containrar,
- b) eliminering av eventuella faror från vagnar och containrar efter lossning av det transporterade godset och
- c) avlägsnande av storetiketter och faromärkning.

Artikel 13

Utbildning av personer som deltar i transporter av farligt gods

1. Personal som deltar i transporter av farligt gods, såsom personer som utför förpackning, lastning, transport och lossning, ska innehålla den utbildning som behövs för att säkerställa säkerheten för transporten och en periodiskt återkommande kompletterande utbildning i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen.

2. En arbetsgivare som utför uppgifter som hänför sig till transport av farligt gods ska säkerställa att arbetstagarna har den utbildning som avses i punkt 1. Arbetsgivaren ska på begäran till tillsynsmyndigheten visa upp uppgifter som gäller arbetstagarnas utbildning och behörighet för att säkerställa att arbetstagarens utbildning och behörighet motsvarar arbetsuppgifterna.

3. Uppgifterna om arbetstagarnas utbildning lagras i enlighet med kraven i den tillämpliga nationella lagstiftningen.

таких операций, как выгрузка, очистка, обеззараживание, должен принять необходимые меры для соблюдения указанными организациями требований, предъявляемых к получателю.

3. Компетентными органами государств Сторон могут быть установлены более детальные технические положения, касающиеся обязанностей получателя в части:

- a) мер по очистке вагонов и контейнеров;
- б) мер по обеззараживанию вагонов и контейнеров после выгрузки перевозимого груза;
- в) удаления знаков опасности и маркировки, указывающей на опасность.

Статья 13

Подготовка работников, участвующих в перевозке опасных грузов

1. Персонал, участвующий в перевозке опасных грузов, включая ответственных за упаковку, погрузку, перевозку и выгрузку, должен быть подготовлен для выполнения требований, обеспечивающих безопасность перевозки, а также проходить периодическую переподготовку в соответствии с применяемым законодательством.

2. Работодатель, деятельность которого связана с перевозкой опасных грузов, должен убедиться в получении работником, указанным в пункте 1 настоящей статьи, соответствующей подготовки. Сведения о подготовке и квалификации работников должны предъявляться работодателем контролирующему органу по его обращению для проверки соответствия подготовки и квалификации работников выполняемым обязанностям.

3. Сведения об обучении работников хранятся у работодателя в соответствии с применяемым национальным законодательством.

KAPITEL III

Bestämmelser om transporten

Artikel 14

Dokumentation om transporten

Fraktsedeln och de handlingar som fogats till den ska innehålla de viktigaste uppgifterna om det farliga godset för att säkerställa att godset och den rullande materielen hanteras på vederbörligt sätt samt med tanke på eventuella olyckor eller tillbud. Parternas behöriga myndigheter får komma överens om ämnesspecifika och andra detaljerade undantag för små mängder farligt gods vars transport endast kan orsaka obetydlig fara för människor, miljön eller egendom.

Artikel 15

Skyddsplan

1. Vid transport av farligt gods som kan orsaka stor fara för människor, miljön eller egendom ska parterna i transporten ha en skyddsplan, om den tillämpliga lagstiftningen det kräver.

2. Skyddsplanen ska innehålla åtgärder för förhindrande av olagligt tillträde, stöld av farligt gods och uppsåtligt missbruk.

Artikel 16

Behöriga myndigheter och bemyndigade organisationer

РАЗДЕЛ III

Требования к организации перевозки

Статья 14

Документы, связанные с перевозкой

В накладной и прилагаемых к ней документах должны быть указаны основные сведения о перевозимых опасных грузах для обеспечения надлежащего обращения с грузом и подвижным составом, а также в случае аварии или опасности возникновения аварии. Компетентными органами государств Сторон могут быть согласованы положения по конкретным грузам и другие детальные исключения на незначительные количества опасных грузов, перевозка которых может представлять незначительную опасность для людей, окружающей среды или имущества.

Статья 15

План обеспечения безопасности

1. При осуществлении перевозок опасных грузов, создающих повышенную степень опасности для людей, окружающей среды или имущества, участники перевозки должны иметь план обеспечения безопасности, если это предусмотрено применяемым законодательством.

2. План обеспечения безопасности должен включать меры предотвращения несанкционированного доступа, хищения или умышленного использования опасного груза не по назначению.

Статья 16

Компетентные органы и уполномоченные организации

Parternas ska meddela varandra sina staters behöriga myndigheter och bemyndigade organisationer, vilka är behöriga i frågor som gäller transporter av farligt gods i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen.

Стороны настоящего Соглашения информируют друг друга о компетентных органах и уполномоченных организациях своих государств, обладающих в соответствии с применяемым законодательством компетенцией в вопросах, связанных с перевозкой опасных грузов.

Artikel 17

Статья 17

Överensstämmelse av höljen, förpackningar och tankar

Соответствие тары, упаковки и цистерн требованиям безопасности

1. Höljen, förpackningar och tankar som används för transporter av farligt gods ska tillverkas, kontrolleras och märkas samt användas så att de inte äventyrar någons hälsa, säkerhet, egendom eller miljön. Parternas behöriga myndigheter får komma överens om tekniska krav för höljen, förpackningar och tankar.

1. Тара, упаковка и цистерны, используемые для перевозки опасных грузов, должны быть изготовлены, проверены и маркированы, а также использованы так, чтобы они не создавали риск для здоровья людей, безопасности имущества или окружающей среды. Компетентными органами государств Сторон могут быть согласованы технические требования на тару, упаковку и цистерны.

2. Parterna erkänner ömsesidigt de kontroller av höljen, förpackningar och tankar som besiktningsorganen utfört.

2. Стороны взаимно признают результаты проверок тары, упаковки и цистерн, проведенные проверяющими органами.

Artikel 18

Статья 18

Allmänt transportförbud

Общий запрет на перевозку

1. Om ett farligt gods inte har klassificerats, förpackats och märkts i enlighet med kraven i denna överenskommelse och i överenskommelsen mellan parternas behöriga myndigheter eller om de dokument som krävs inte har lämnats om det farliga godset eller om höljen, förpackningar eller tankar som är avsedda för transport av det farliga godset har skadats, är det förbjudet att transportera godset.

1. Перевозка груза запрещается, если опасные грузы не классифицированы, не упакованы и не маркированы в соответствии с требованиями настоящего Соглашения и согласованными требованиями компетентных органов государств Сторон, или если не предъявлены необходимые документы, или в случае выявления повреждения тары, упаковки или цистерн, предназначенных для перевозки опасного груза.

2. Konstateras en i punkt 1 avsedd brist eller försummelse som kan äventyra transportens säkerhet, ska transporten utan dröjsmål avbrytas. När en transport avbryts ska beaktas

2. Перевозка должна быть незамедлительно приостановлена при выявлении недостатка или нарушения, указанных в пункте 1 настоящей статьи,

de faror som avbrytandet orsakar, möjligheten att placera den sändning som transporteras och andra krav som gäller den allmänna säkerheten. Transporten får fortsätta först när bristen eller försummelsen har avhjälpats.

3. Parternas behöriga myndigheter får komma överens om mer detaljerade föreskrifter om avbrytande och fortsättande av en transport.

которые могут создавать угрозу для безопасности перевозки. При этом следует учесть риск, создаваемый приостановлением перевозки, возможность размещения перевозимого груза и другие требования обеспечения общей безопасности. Перевозка может быть продолжена только после устранения выявленного недостатка или нарушения.

3. Компетентными органами государств Сторон могут быть согласованы более детальные положения о приостановлении и продолжении перевозки.

Artikel 19

Allmänna transportbegränsningar

1. Farligt gods får inte transporteras om transporten på grund av ämnets egenskaper orsakar fara för människors hälsa, miljön eller egendom som inte kan avvärjas genom förpackningsåtgärder eller andra särskilda åtgärder.

2. Transport av radioaktivt eller annat farligt gods utförs med undantagstillstånd om detta krävs enligt den tillämpliga lagstiftningen. Ett sådant tillstånd ska inhämtas före transporten. För säkerställandet av transportens säkerhet kan ett undantagstillstånd förenas med villkor som gäller transporten och uppgifter om det farliga gods som transporteras.

Artikel 20

Tillsyn över transporter av farligt gods

1. Tillsynsmyndigheterna enligt den tillämpliga lagstiftningen får på sin egen stats territorium kontrollera om transporter av farligt gods uppfyller de bestämmelser som utfärdats för dem. Kontrollerna ska utföras så att personer, egendom eller miljön inte äventyras och att järnvägstrafiken inte i betydande grad

Статья 19

Общие ограничения на перевозки

1. Запрещается перевозка опасных грузов, если свойства грузов создают опасность для здоровья людей, окружающей среды или имущества, не предотвращаемую мерами упаковки или другими особыми мерами.

2. Перевозка радиоактивных материалов или отдельных опасных грузов осуществляется при наличии специального разрешения, если это предусмотрено применяемым законодательством. Такое разрешение должно быть получено до начала перевозки. В целях обеспечения безопасности перевозки к специальному разрешению на перевозку могут быть приложены условия перевозки и сведения о перевозимом опасном грузе.

Статья 20

Контроль над перевозкой опасных грузов

1. В соответствии с применяемым законодательством контролирующие органы могут на территории своего государства проверять соблюдение требований, касающихся перевозки опасных грузов. Проверки не должны создавать опасности для людей,

störs.

2. Parter i transporter av farligt gods ska på begäran av en tillsynsmyndighet utan dröjsmål lämna de uppgifter som behövs för kontrollen.

3. Parter i transporter av farligt gods ska ge en representant för den tillsynsmyndighet på vars territorium en kontroll utförs möjlighet till tillträde till vagnar och containrar i kontrollsyfte. Representanter för parterna i transporten får vara närvarande vid kontrollen.

Artikel 21

Förbud och begränsningar som införts av tillsynsmyndigheten

1. Tillsynsmyndigheten har rätt att inom sitt ansvarsområde förbjuda mottagande av farligt gods för transport samt transport av farligt gods om det inte uppfyller kraven i denna överenskommelse eller i överenskommelsen mellan de behöriga myndigheterna. I undantagsfall får tillsynsmyndigheten utfärda ett föreläggande till transportföretaget att omlasta eller lossa en vagn på ett särskilt område.

2. Om tillsynsmyndigheterna observerar att denna överenskommelse eller krav som överenskommit mellan de behöriga myndigheterna inte har iakttagits, får de förbjuda sändningen eller avbryta transporten tills konstaterade brister har avhjälpats eller de får fastställa andra behövliga åtgärder. Transporten får avbrytas på plats eller på ett annat säkert ställe som tillsynsmyndigheten bestämmer.

3. Tillsynsmyndigheten ska meddela avsändaren eller dennes representant om de orsaker

imuшества или окружающей среды, а также значительных помех в работе железнодорожного транспорта.

2. Участники перевозок опасных грузов должны незамедлительно сообщать контролирующему органу по его просьбе сведения, необходимые для проведения проверок.

3. В целях проведения контроля участники перевозки опасных грузов должны обеспечивать доступ представителя контролирующего органа государства Стороны, на территории которого осуществляется такая проверка, к вагонам и контейнерам. Представители участников перевозки могут присутствовать при проведении контроля.

Статья 21

Запреты и ограничения, устанавливаемые контролирующими органами

1. Контролирующий орган имеет право в рамках своей компетенции запретить прием к перевозке, а также перевозку опасных грузов, если она не соответствует требованиям настоящего Соглашения или требованиям компетентных органов. В исключительном случае контролирующий орган может выдать перевозчику предписание о перегрузе или выгрузке вагона в специализированном месте.

2. Если контролирующие органы установят, что требования настоящего Соглашения или согласованные требования компетентных органов не соблюдены, они могут запретить отправку или приостановить перевозку до тех пор, пока не будут устранены выявленные недостатки, или предписать применение других надлежащих мер. Перевозка может быть приостановлена непосредственно на месте или в другом месте, выбранном контролирующим органом с учетом обеспечения безопасности.

3. Контролирующий орган должен уведомить отправителя или его

till att transporten förbjuds som angetts i punkt 1. Då ska avsändaren eller dennes representant utan dröjsmål ta godset i besittning.

4. Om avsändaren eller dennes representant inte nås eller om avsändaren eller dennes representant inte inom den tid som tillsynsmyndigheten utsatt har mottagit godset eller överlämnat det till någon som har rätt att ha godset i sin besittning, eller om kostnaderna för vården av godset överstiger dess värde, ska i fråga om godset förfaras i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen.

KAPITEL IV

Slutbestämmelser

Artikel 22

Meddelande om ändrad lagstiftning

Om partsstaternas lagstiftning om järnvägs-transporter av farligt gods ändras, ska en behörig myndighet i den part där det skett ändringar i lagstiftningen utan dröjsmål meddela sådana ändringar till den andra partens behöriga myndigheter.

Artikel 23

Anmälan om hinder

Parternas behöriga myndigheter ska utan dröjsmål underrätta varandra om hinder som framgår vid transporter av farligt gods i direkt internationell järnvägstrafik mellan Finland och Ryssland via övergångsställena vid riksgränsen mellan Finland och Ryssland och vid behov vidta gemensamma åtgärder för att röja sådana hinder.

представителя о запрещении перевозки по причинам, указанным в пункте 1 настоящей статьи. При этом отправитель или представитель отправителя должен незамедлительно принять груз в свое владение.

4. В отсутствие отправителя или его представителя, или если отправитель или его представитель не принял груз в срок, установленный контролирующим органом, или не передал груз лицу, имеющему право распоряжения им, или если затраты по распоряжению указанным грузом превышают его стоимость, то с грузом поступают в соответствии с применяемым законодательством.

РАЗДЕЛ IV

Заключительные положения

Статья 22

Информирование об изменениях законодательства

В случае изменения законодательства государств Сторон в части регулирования железнодорожных перевозок опасных грузов, компетентный орган государства Стороны, в законодательстве которого произошли изменения, незамедлительно уведомляет о таких изменениях компетентный орган государства другой Стороны.

Статья 23

Информирование о препятствиях

Компетентные органы государств Сторон незамедлительно информируют друг друга о возникновении препятствий для осуществления перевозок опасных грузов в российско-финляндском прямом международном железнодорожном сообщении через пограничные переходы на территории их государств и при необходимости предпринимают совместные действия с целью устранения этих препятствий.

Artikel 24

Eventuella meningsskiljaktigheter och motstridigheter

1. Meningsskiljaktigheter mellan parterna som uppstår av fullgörandet av överenskommelsen ska avgöras genom förhandlingar mellan de behöriga myndigheterna. De meningsskiljaktigheter som inte kan avgöras på detta sätt, ska avgöras genom förhandlingar mellan parterna på diplomatisk väg.

2. Om det finns motstridigheter mellan denna överenskommelse och den överenskommelse som de behöriga myndigheterna ingått, ska bestämmelserna i denna överenskommelse tillämpas.

Artikel 25

Regelbundet samarbete

1. För beredningen av ändringar i och tillägg till denna överenskommelse och den i artikel 5 avsedda överenskommelsen mellan parternas behöriga myndigheter ska parternas behöriga myndigheter inrätta en arbetsgrupp mellan förvaltningsområdena.

2. Genomförandet och tillämpningen av denna överenskommelse och av överenskommelsen mellan parternas behöriga myndigheter behandlas minst en gång per år i samband med det regelbundna gemensamma mötet i järnvägsfrågor.

Artikel 26

Ändring av överenskommelsen

Ändringar i och tillägg till denna överenskommelse får göras. Om dessa upprättas se-

Статья 24

Возможные разногласия и противоречия

1. Разногласия между Сторонами, возникающие при реализации настоящего Соглашения, подлежат урегулированию путем переговоров между компетентными органами государств Сторон. Разногласия, не урегулированные таким способом, разрешаются путем переговоров между Сторонами по дипломатическим каналам.

2. В случае противоречия между положениями настоящего Соглашения и Соглашения между компетентными органами Сторон, применяются положения настоящего Соглашения.

Статья 25

Регулярное сотрудничество

1. Для подготовки изменений и дополнений в настоящее Соглашение и соглашение между компетентными органами государств Сторон, указанное в статье 5 настоящего Соглашения, компетентными органами государств Сторон создается межведомственная рабочая группа.

2. Вопросы реализации и применения настоящего Соглашения и соглашения между компетентными органами государств Сторон рассматриваются в рамках регулярных совместных заседаний по вопросам в области железнодорожного транспорта, организуемых не реже одного раза в год.

Статья 26

Изменение Соглашения

В настоящее Соглашение могут быть внесены изменения, которые

parata protokoll.

оформляются отдельными протоколами.

Artikel 27

Статья 27

Överenskommelsens ikraftträdande och giltighetstid

Вступление в силу и срок действия Соглашения

1. Överenskommelsen ingås tills vidare.
2. Överenskommelsen träder i kraft 30 dagar efter mottagandet på diplomatisk väg av den sista skriftliga underrättelse om att parterna har slutfört de interna förfaranden som krävs för överenskommelsens ikraftträdande.

1. Настоящее Соглашение заключается на неопределенный срок.
2. Настоящее Соглашение вступает в силу через тридцать дней с даты получения по дипломатическим каналам последнего письменного уведомления о выполнении Сторонами внутригосударственных процедур, необходимых для его вступления в силу.

Artikel 28

Статья 28

Övergångsbestämmelse

Переходное положение

1. Järnvägsvagnar som är i bruk på någondera partens territorium vid tidpunkten för överenskommelsens ikraftträdande ska godkännas för transporter av farligt gods under högst tre år från dagen för ikraftträdandet av denna överenskommelse, trots att deras struktur och anläggningar inte till fullo motsvarar de krav som parternas behöriga myndigheter kommit överens om.

1. Железнодорожные вагоны, которые находятся в эксплуатации на территории государства одной из Сторон в момент вступления в силу настоящего Соглашения, принимаются к перевозке опасных грузов в период до трех лет с даты вступления в силу настоящего Соглашения, даже если их конструкция и оборудование не полностью удовлетворяют согласованным требованиям компетентных органов сторон.

2. Parternas behöriga myndigheter kommer överens om övergångsbestämmelser som gäller tekniska detaljer för tankar, förpackningar och transport av bulklast, och som inte äventyrar transportsäkerheten.

2. Переходные положения, касающиеся технических деталей цистерн, упаковок и перевозок навалом и не угрожающие безопасности перевозки согласовываются компетентными органами Сторон.

Artikel 29

Статья 29

Upphörande av överenskommelsens giltighet

Прекращение действия Соглашения

1. Vardera parten kan upphäva överenskommelsens giltighet på diplomatisk väg genom en skriftlig underrättelse till den andra parten.

1. Каждая Сторона может прекратить действие настоящего Соглашения в одностороннем порядке, уведомив другую Сторону об этом в письменном виде по дипломатическим каналам.

2. Överenskommelsen upphör att gälla 12 månader efter den dag då den andra parten har mottagit en sådan underrättelse eller vid en senare tidpunkt som anges i underrättelsen.

Artikel 30

Samband med andra internationella överenskommelser

Överenskommelsen påverkar inte parternas rättigheter eller skyldigheter enligt andra internationella överenskommelser som Republiken Finland och Ryska federationen är parter i, och inte heller deras rättigheter och skyldigheter som följer av medlemskap i internationella organisationer.

Ingången i Nådendal den 25 juni 2013 i två exemplar på finska och ryska, vilka båda texter har samma beviskraft.

2. Настоящее Соглашение прекращает свое действие по истечении 12 месяцев со дня получения по дипломатическим каналам такого уведомления или в более поздний срок, указанный в уведомлении.

Статья 30

Взаимодействие с другими международными договорами

Настоящее Соглашение не затрагивает прав и обязательств Сторон, вытекающих из других международных договоров, участниками которых являются Российская Федерация и Финляндская Республика, а также из их членства в международных организациях.

Совершено в г. Наантали 25 июня 2013 года в двух экземплярах, каждый на русском и финском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.